

PHAE DRI

Caesaris Augusti Liberti

Fabularum Aesopiarum

LIBRI V.

27

Publii Syri Sententiae

EX

Ejus Mimiris collectae multo locu-
pletiores.

Utrumque recensuit, & notulas adjecit

S A M U E L H O A D L Y, M. A.
Scholae Norvicensis quondam Magister.

In usum Scholarum.

Editio tertia recognita.

L O N D I N I,

Typis J. H. pro B. Aylmer ad insigne trium
Columbarum in Cornhill, 1712.

19 СВАЕ
имени Иоанна Крестителя
и Иоанна Апостола

363

Ad Lectorem.

Ultissimum Fabulatorem, puraeque
Latinitatis observantissimum PHAE-
DRUM postquam summa cum animi vo-
luptate legeram saepius, Discipulisque
meis diligenter paelegeram, quamvis
in omnes Britanniarum Scholas intro-
ductum vementer cuperem, utpote cum
ad instruendas Puerorum mentes & lin-
guas, tum ad mores formandos adprime
utilem, tamen ut ego ei edendo aliquan-
do manus admovearem, ne per somni-
um quidem me unquam cogitasse memi-
ni. Questus sum, fateor, apud multos,
indignum videri facinus, omnes ubique
Scholas occupare insulsam & puerilibus
ingenii parum accommodatam Aesopi-
carum Fabularum congeriem dicam an
colluviem? ignorato interim aut ex-

Ad Lectorem.

pulso, PHAEDRO, qui postliminii jure redux exulare inelegantes & tumidas nugas jubere deberet, ut qui limati judicii, & elegantis oris scriptor fuerit, eaque aetate, atque ea in Aula vixerit, qua maxime floruit Latina Lingua.

Factum est tandem ut Bibliopola unus, qui desiderari in usum Discentium praeferim pauperiorum animadverterat Phaedrum minoris & formae & pretii, quam est ille, qui in Usum Delphini accurante V. C. Pet. Danet editus, atque apud nos jam tertium recensus in celebrioribus Scholis dominatur, denunciaret sibi esse in animo Exemplar quoddam suo aere comparatum praelo subjicere, peteretque a me ut opellam meam ad editionem exornandam adjungerem: Honestae Amici Hominis petitioni esse non sustinui, promisque me si quid temporis ab incurrentibus omni hora negotiis suffurari daretur, id illi rei impensurum.

Duo

Ad Lectorem.

Duo autem apud animum meum constituta habui, primum, quod ego in Veterum Auctorum recensione vel maxime praecipuum semper judicavi, ut quam emendatissimus prodiret ipse Textus, sive ope antiquorum Codicum, sive certae & indubitatae Conjecturae argumento confirmatus: alterum ut breves quae-dam ad captum Puerorum adderentur, sicuti opus esset, notae. Prins quod attinet, fidem liberavi optimis quibus-que editionibus adjutus, imprimis ea, cui ante annos XXXV. recensendae adfuit Christophorus Wase Tunbrigensis, Homo doctus, mihiique dum in vivis es-set, amicissimus. Notulas vero tumultuaria festinatione dum urgerent hinc operae, illinc avocarent demandati muneris officia, congestas, aliquibus in locis deficere video, quae, nesciv, an se-cundas curas sperare possint.

Phaedro comitem dedi PUBLIUM SYRUM Magni Scaligeri, & Tan. Fabri (qui Futilis Gallus audire non debuit) judicium secutus. Causam dicet Faber,

Ad Letorem.

Faber, cuius Praefationem ipse consubas.
Id, velim, juxta mecum scias, Mi-
ctor, Observatiunculas nostras non me-
diocribus, nedum doctis scribi, sed Dis-
cipulis in tertia aut quarta classe mili-
tantibus: habent provectiones & erudi-
tiores Shefferos, Praschios, Fabros,
Danetos, Gudios, Heinsios, Scioppios,
alios, quos adeant. Nos Pueris prodef-
se voluimus.

PHAE-
Esposi (die Familie Gallus haben wir
SARUM Magne Sculpeit & Tsch
Beschreibung einer sehr alten PUBLIS

PHAE-

PH AEDRI

Augusti Caesaris Liberti, FABULARUM* AESOPIARUM LIBER PRIMUS.

Aesopiarum] *Cur Aesopius inscripsit, non Aesopica, aut Aesopi*
vid. ad prol. l. v.

PROLOGUS.

Aesopus auctor quam materiam (a) reperit,
hanc ego (b) polivi, versibus (c) Senariis.
Duplex libelli (d) dos est; quod risum
(e) movet,
ut quod prudenti vitam consilio (f) monet.
alumniari si quis autem voluerit,
quod (g) arbores loquantur, non tantum ferae:
) Fictis jocari nos meminerit fabulis.

(a) Reperit] Probavit N. Heinlius re præp. communem esse.

(b) Reperit-polivi] *Infra l. iv. f. 29.* Audentis ille [Aesopius] no-
stra perfecit manus.

(c) Senariis] *Iambicis sc.*

(d) Dos] *Utilitas, fructus.*

(e) Movet] *Excitat.*

(f) Monet] *Monendo regit, corrigit, instruit.*

(g) Arbores loq.] *Hinc, & aliunde apparet intercidisse quasdam*
*Phædri fabulas, nam in iis, quas habemus, nonquam arbores le-
guntur locutæ. Vide tamen statim fabulam Appendixis.*

(h) Fictis] *Sunt enim veræ fabulas, ut & μῦθοι l. 15. f. 5.*

FABULÆ.
Lupus & Agnus.

A D rivum eundem Lupus & Agnus venerant
Siti compulsi; superior stabat Lupus;
Longeque inferior Agnus; tum fame improba
(a) Latro incitatus furgit causam intulit.
L. Cur, inquit, turbulentam mibi fecisti aquam
Istam bibent? (b) Laniger contra, timens;
A. Qui possum, quae so, facere, quod quereris, Lupo?
At decurrat ad meos hancius liquor.
Repulsus ille veritatis viribus,
L. Ante hos sex menses, ait, maledixisti mihi.
Respondet Agnus, Evidem natus non eram.
L. Pater, Hercule, thus, inquit, maledixit mihi.
Atque ita correptum lacerat injusta nece.
Hact propter illos scripta est homines Fabula,
Quæ fictis causis innocentés opprimunt.

(a) *Latro* Lupus.(b) *Laniger* Agnus.

FABULÆ.

Ranae Regem petentes.

A Thetæ cum florarent aequis legibus,
(a) Procax libertas civitatem miseruit,
Fraenumque solvit pristinum licentia
Hinc conspiratis factionum partibus,
Arcem Tyrannus occupat Pisistratus.

(a) *Procax* Interpretatur Serbini Petz, Muzium Tell, & aliam
rum appetens, suis non contenta.

Cum

Cum
(Non
Omni
Aesop
Ran
Clamo
Qui
Pater
Parvus
Motu,
Hoc m
Forte
Et, er
Illæ t
Lignum
Quod
Alium
Inutilis
Tum m
Corrip
Fugit
Furtim
Afflicti
Quia no
Malum
Hoc su

(a) *Vc*
(b) *Me*
(c) *Ai*

NE
Aesopus

Cum tristem servitatem flerent Attici,
(Non quia crudelis ille; sed quoniam grave
Omnino insuetis onus) & coepissent queri:
Aesopus talen tum fabellam retulit.

Ranae vagantes liberis paludibus,
Clamore magno Regem petiere a Jove,
Qui dissolutos mores vi compesceret.
Pater Deorum risit, atque illis dedit
Parvum tigillum, missum quod subito vadis
Motu, sonoque, terruit pavidum genus.
Hoc mersum limo cum jaceret diutius,
Forte una tacite profert e stagno caput
Et, explorato Rege, cunctas evocat.
Illae timore posito certatim adnatant,
Lignumque supra turba petulans insilit:
Quod cum inquinassent omni contumelia,
Alium rogantes Regem, misere ad Jovem,
Inutilis quoniam eset, qui fuerat datus.
Tum misit illis Hydram, qui dente aspero
Corripere coepit singulas: frustra necem
Fugitant inertes. (a) Vocem praecludit metus,
Furtim igitur dant (b) Mercurio mandata ad Jovem
Afflictis ut succurrat, Tunc contra Deus;
Quia noluitis vestrum ferre, inquit, bonum,
Malum perferte: Vos quoque, O cives, (c) ait,
Hoc sustinet, majus ne venias malum.

(a) Vocem praecludit. Non ansae sunt palena queri.

(b) Mercurio] Deorum legato & intermunicio.

(c) Ait] AEsopus.

FABULA III.

Graculus superbus.

NE gloriari libeat alienis bonis,
Suoque patiis habitu vitam degere,
Aesopus nobis hoc exemplum prodidit.

Tumens inani Graculus superbia,
 Pennas, Pavoni quae deciderant, sustulit,
 Seque exornavit; deinde contemnens suos,
 (a) Immiscuit se Pavonum formoso gregi.
 Illi impudenti pennas eripiunt avi,
 Fugantque rostris. Male malctatus Graculus,
 Redire moerens coepit ad proprium genus:
 A quo repulsus tristem sustinuit notam.
 Tum quidam ex illis quos prius despicerat;
 Contentus nostris si fuisses sedibus,
 Et, quod natura dederat, voluisses pati,
 Nec (b) illam expertus essem consumeliam,
 Nec (b) hanc repulsa tua sentiret calamitas.

(a) Immiscuit) Trifyllabae, nec claudicat versus.

(b) Illam hanē) Illam quam à pavonibus, hanc quam à graculus pos-
 fuses.

FABULA IV.

Canis carnem ferens.

A Mittit merito proprium, qui alienum adpetit.
 (a) Canis per flumen, carnem dum ferret, natans
 Lympharum in speculo vidit simulacrum suum.
 Aliamque praedam ubi alio perferri putans,
 Eripere voluit; verum decepta aviditas
 Et, quem tenebat, ore demisit cibum,
 Nec, quem petebat, adeo poruit attingere.

(a) Canis, &c.) Ordo est, Dum Canis natans per flumen ferret
 Carnem.

FABULA V.

Vacca, & Capella, Ovis, & Leo.

N Unquam est fidelis cum potente societas.
 Testatur haec fabella propositum meum.
 Vacca, & Capella, & patiens Ovis injuriae,
 Socii fuere cum Leone in saltibus.
 Hi qui cepissent cervum vasti corpori,

Li

Sic

Ego

Secu

Tum

Mal

Sic

(a)

(b)

V

U

Clan

Conv

Causi

Nunc

Cogit

Quid

(a)

(b)

P

O

Hoc

Fortu

(a)

Q

U

(a)

Sic est locutus, (a) partibus factis, Leo :
 Ego primam tollo, nominor quia Leo :
 Secundam, quia sum fortis, tribuetis mihi :
 Tum, quia plus valeo, me sequetur tertia :
 Malo adscietur, (b) si quis quartam tetigerit.
 Sic totam praedam sola improbitas abstulit,

(a) Partibus factis.] *Diviso in quatuor partes cervo.*

(b) Siquis.] *Sermones heminoti imitantur hic serae ; aliter dictum erat siqua, nam omnia substantiva sunt faminini generis.*

FABULA VI.

Ranae ad Solem.

VIcini furis celebres vident nuptias
 Aelopus, & continuo narrare incipit ;
 Uxorem quondam Sol quum vellet ducere,
 Clamorem Ranae sustulere ad sidera.
 Convicio permotus, quaerit Jupiter
 Causam querelae : quaedam tum (a) stagni incola,
 Nunc, inquit, omnes (b) unus exurit lacus,
 Cogitque miseris arida sede emori :
 Quidnam futurum est, si crearit liberos ?

(a) Stagni incola] *Rana.*

(b) Unus] *Sol.*

FABULA VII.

(a) *Vulpes ad Personam Tragicam.*

DErsonam Tragicam forte vulpes viderat,
 O quanta species, inquit, cerebrum non habet ?
 Hoc illis dictum est, quibus honorem, & gloriam
 Fortuna tribuit, sensum communem abstulit.

(a) *Vulpes.*] *M. S. Vulpis.*

FABULA VIII.

Lupus & Gruis.

QUI (a) pretium meriti ab improbis desiderat,
 Bis peccat; primum quoniam indigos adjuvat,

(a) *Pretium.*] *Praemium, Mercedem.*

Impune abire deinde quia jam non potest.

Os devoratum fauce cum haereret Lupi,
Magno dolore victus coepit singulos
Inlicere pretio, ut illud extraherent malum.
Tandem persuasa est jurejurando (b) Gruis,
Gulaeque credens colli longitudinem,
(c) Periculosam fecit medicinam Lupo;
Pro quo quum facto flagitaret praeclaram,
Ingrata es, inquit, ore quae nostro caput
Incolume abstuleris, & mercedem postulas.

(b) Gruis] Contrasse grus.

(c) Periculosam] Sibi sc.

FABULA IX.

Passer ad Leporem consiliator.

Sibi non caveris, & aliis consilium dare
Stultum esse, paucis ostendamus versibus.
Oppressum ab Agiula, sicutus dentes graves,
Leporem objurgabat Passer: *Ubi pernicietas*
Nota, inquit, *illa est?* *quid ita cessarunt pedes?*
Dum loquitur, ipsum Accipiter nec opinum rapit,
Questuque vano clamitantem interficit.
Lepus semianimus, mortis in solatio:
Qui modo securus nostra irridebas mala,
Simili querela fata deploras tua.

FABULA X.

Lupus & Vulpes, Judice Simio.

Quicunque turpi fraude semel innotuit,
Etiam si verum dicit, amittit fidem.
Hoc attestatur brevis Aesopi fabula.
Lupus arguebat vulpem furti (a) criminis

(a) Crimine] Satius d.

Negabat

Lib.

Negat

Tunc

Uterq

Dixit

(c) I

(d) T

(b) I

(c) T

(d) I

V

Ver

Conte

Ut in

Fugie

Clam

Novo

Quae

Leoni

Qui

Jubet

A. Qu

L. In

Animu

(a) I

(b) A

V

Pa

lu

an

for

(c) I

Negabat illa se esse culpae (b) proximam.

Tunc judex inter illos sedet Simius:

Uterque causam cum perorasset suam,

Dixisse fertur Simius sententiam?

(c) Tu non videris perdidisse, quod petis.

(d) Te credo furripuisse, quod pulcre negas.

(b) Proximam] Cc. dixit affanato culpam.

(c) Tu] Lupus.

(d) Te] Vulpem.

FABULA XI.

Afinus dicit Leo venantes.

Virtutis expers, verbis jactans gloriam,

(a) Ignotos fallit; notis est derisus.

Venati, Aesello comire, cum vellet Leo,

Contexit illum frutice, & admonuit simul,

Ut insueta voce terroret feras;

Fugientes ipse ut exciperet. Hic (b) auritulos

Clamorem subito tollit totis viribus,

Novoque turbat bestias miraculo;

Quae, dum paventes exitus notos petunt,

Leonis (c) adfiguntur horrendo impetu.

Qui, postquam caede fessus est, Afinum evocat,

Jubetque vocem premere: tunc ille insolens,

A. Qualis tibi videtur opera haec vocis meae?

L. Insignis, inquit, sie, ut nisi nossem tuum

Animum, genusque, simili fugissim metu.

(a) Ignotos] i. e. quod cum non nōmne.

(b) Auritulus] Nihil est vulgare latiss. Hic aquicula clamore tollit.

Veram lectiorem repusui, qua versu integratis, sententias pendus,
Phaedro suas delicias redduntur: en tibi passim pro agno laniger pro
lupo latro, pro ove bidens, pro cervo aut deona feras, ita pro agno
auritulus. In Ovid. Amor. 11. El. 7. v. 23. *Amoris misteria*
sortis asellus.

(c) Adfig.] Ali, afficiuntur.

FABULA XII.

Cervus ad fontem.

LAUDATIS UTILIORA, QUAE CONTEMNERIS.
SAEPE INVENIRE HAEC (a) ADSERIT NARRATIO.
 Ad fontem Cervus cum bibisset, restitit,
 Et in liquore vidit effigiem suam :
 Ibi dum ramosa mirans laudat cornua,
 Crurumque nimiam tenuitatem vituperat,
 Venantum subito vocibus conterritus,
 Per campum fugere coepit, & cursu levi
 Canes clusit. Sylva tum exceptit (b) ferum,
 In qua retentis impeditus cornibus
 Lacerari coepit mortibus saevis canum.
 Tunc moriens vocem hanc edidisse dicitur,
 O me infelicem ! qui nunc demum intelligo,
 Ut illa mihi profuerint, quae despexeram ;
 Et quae laudaram, quantum luctus habuerint.

(a) Afferit] Al. exerit.

(b) Ferum] Cerum.

FABULA XIII.

Vulpes & Corvus.

QUI SE LAUDARI GAUDET VERBIS SUBDOLIS,
 Sera dat poenas turpes, poenitentia.
 Cum de fenestra corvus raptum caseum
 (a) Comesse vellet, celsa residens arbore :
 Hunc vidit vulpes : dehinc sic occoepit loqui :
 O qui tuarum, Corve, pennarum est nitor !
 Quantum decoris corpore, & vultu geris !
 Si vocem haberet, nulla prior ales foret.
 At ille stultus, dum vu's vocem ostendere,

(a) Comesse] Considera.

Emisit

(b)

(b) F

du

via

va

ve

ri

tu

ru

Qu

ce

M

Et ver

Verbo

Hic,

Rex

Scyph

Antida

Hoc bi

Timor

Non a

Verum

Rex,

Quanta

(a) Ja

inte

(b) P

Emisit ore caseum ; quem celeriter
Dolosa vulpes avidis rapuit dentibus.
Tum demum ingemuit corvi deceptus stupor.

(b) *Hac re probatur, quantum ingenium valet :*
Virtute semper praevalet sapientia.

(b) *Hac re probatur, &c.]* *Hos duos versus non tam suspectos redunt, quam suppositios probant.* 1. *Quod parum Latine dici videatur probatur quantum valet pro valeat.* Virtute praevalet pro Virtuti. 2. *Quod rō valet incuninne sequatur praevaleret.* 3. *Quod et si sapientia Vulpī, non tam Corvo Virtus tribui possit.* Quaenam in hac re Corvi Virtus? 4. *Quod rotutiss. Cod. Wissenburgensis non agnoscet.* 5. *Quod non sit verum Sapientiam, i. e. Affutam virtuti semper praevalere.* 6. *Quod non sit moris Phad. quo sua fabula pertinente bifariam docere, & in diversam sententiam.*

FABULA XIV.

Ex Sutore Medicus.

Malus cum Sutor, inopia deperditus,
Medicinam ignoto facere coepisset loco,
Et venditaret falso antidotum nomine,
Verbosis adquisivit sibi famam strophis.
Hic, cum (a) jaceret morbo confectus gravi
Rex urbis, ejus experiundi gratia
Scyphum poposcit : fusa dein simulans aqua
Antidoto miscere illius se toxicum,
Hoc bibere jussit ipsum, posito praemio.
Timore mortis ille tum confessus est
Non artis ulla medicum se (b) prudentia,
Verum stupore vulgi factum nobilem.
Rex, advocata concione, hæc addidit:
Quantæ putatis esse vos dementiae,

(a) *Jaceret] Quis? Rex? an Medicus? non convenit interpretibus inter se. Ego primus puto.*

(b) *Prudentia] Intelligentia, scientia.*

Qui

*Qui capita vestra non dubitatis credere,
Cui calceando nemo commisit pedes?*

Ho^c pertinere vere ad illos dixerim,

(c) Quorum stulti^{ia} questus impudentiae est.

(c) Quorum ~~sta~~ i. e. quorum ex ignorante lucrum provenit in-
pudentibus.

FABULA XV.

Afinus ad Senem Pastorem.

Non Principatu commutando sepius

Nil praeter Domini nomen mutant pauperes.

Id esse verum parva h^{ec} fabella indicat:

Asellum in prato timidus pascebat senex;

Is hostium clamore subito territus

Suadebat Afino fugere, ne posset capi.

At ille lensus, Quaeso, num binas mibi

Clitellas impositorum victorem putas?

Senex negavit. Ergo, quid refert mea

Cui serviam, elidellas dum portem meas?

FABULA XVI.

Ovis, Cervus & Lopus.

Fraudator nomen cum locat Iponfu improbo,

Non rem expedire, sed mala (a) ridere experti:

Ovem rogavit Cervus modium tritici,

Lupo sponsore: at (b) Illa, premetuchs dolum:

Rapere atque abire temper affievit Lopus;

(c) Tu de conspectu fugere veloci impetu;

Ubi vos requiram, cum dies advenieris?

(a) Ridere] Al. videre.

(b) Illa] Subire. respondit.

(c) Tu] O Cervus.

Sole
Ca
Quem
Lupus
Deber
Ovis d
Quod
(b) I
Haec,

(a) I
pe
(b) I

N
Hum
Vir e
Onus
Minis
Malu

H
Ca
Ut f
Faci
Pre
Dum
Hoc

FABULA XVII.

Ovis, Canis, & Lupus.

Solent mendaces luere poenas (a) maleficii.

Calumniator ab Ove cum peteret Canis,

Quem commoda se pavent se contenderet :

Lupus citatus testis, Non unum modò

Deberi dixit, veram affirmavit decem.

Ovis damnata falso testimonio,

Quod non debebat, solvit. Post paucos dies

(b) Bidens jacente in fovea conspexit Lupum :

Haec, inquit, merita frandis a Superis datur.

(a) Maleficii] *Lege maleficii duobus in unam longam custratis et peculis.*

(b) Bidens] *Ovis.*

FABULA XVIII.

Mulier Parturiens.

Nemo libenter recolit, qui laesit, locum.

Instante partu, mulier, peractis mensibus,

Humi jacebat, flebiles gemitus ciens.

Vir est hortatus, corpus lecto reciperebat,

Onus naturae melius quo deponeret.

Minime, inquit, illo posse confido loco,

Malum finiri quo o conceptum est initio.

FABULA XIX.

Canis Parturiens.

Habent infidias hominis blanditiae mali,

Quas ut vitemus, versus subjecti monent.

Canis parturiens cum rogasset alteram,

Ut foetum in ejus rugurio reponeret,

Facile impetravit. Deinde reposcenti locum

Preces admovit, tempus exorans breve,

Dum firmiores posset crenos ducere.

Hoc quoque consumto, flagitare validius

Cubile

Cubile (a) coepit. Si mihi, & turbae meae
Par, Inquit, esse potueris, cedam loco.

(a) Coepit.] *collera sc.*

FABULAXX.

Canes Pamelii.

STULTUM consilium non modo effectu careret,
Sed ad perniciem quoque mortales devocat.

Corium depresso in fluvio viderunt canes:
Id ut comedere extractum possent facilius,
Aquam coepere ebibere; sed rupti prius
Perire, quam, quod petierant, contingent.

FABULA XXI.

Leo Senex, Aper, Taurus & Asinus.

QUICUNQUE amisit dignitatem pristinam,
Ignavis etiam jocus est, in (a) casu gravis.
(b) Defectus annis, & desertus viribus
Leo cum jaceret, spiritum extremum trahens,
Aper fulmineis ad eum venit dentibus,
Et vindicavit ictu (c) veterem injuriam.
In festis Taurus mox confudit cornibus
Hostile corpus; Asinus ut vidiit serum
Impune laedi, calcibus frontem (d) extudit:
At ille expirans, Fortes indigne tuli
Mibi insultare; tè, (e) naturae dedecus,
Quod ferre cogor, certe bis videor mori.

(a) Casu] *Calamitate in quam ceciderat;*

(b) Defectus an.] *Qui prae senis defectis.*

(c) Veterem inj.] *Quam ictum ei insulerat Leo.*

(d) Extudit.] *Alio exterrit.*

(e) Nat. dedi.] *Quo erupendo natura non laudem, sed dedecus perficit;*

FABULA XXII.

Mustela dicit Homo.

Mustela ab homine prensa, cum in instantem necem
Effugere veller, *M. Quaeſo*, inquit, *parce mi*,
qua tibi molestis muribus purgo domum.
Respondit ille, *H. Faceres* si *cauſa mea*,
ratum eſſet, & dediſſem veniam (a) ſuppliſi:
Iunc quia laboras, ut fruariſ reliquias,
uas ſunt roſuri, ſimul dicit ipſos devores,
foli imputare vanum beneficium mibi:
tque ita locutus, improbam leto dedit,
Hoc in ſe dictum debent illi agnoscere,
uorum privata ſervit uelitas ſibi,
t meritum inane jaſtant (b) imprudentibus.

(a) *Suppliſi*] *Qui ſuppliſteret oras.*(b) *Imprud.*] *Simplicibus, quibus facile imponitur.*

FABULA XXIII.

Canis Fidelis.

Epente liberalis, ſtultis gratis eſt,
Verum peritis irritos tendit dolos.
Nocturnus cum Fur panem miſiſſet cani,
objecito tentans an cibo poſſet capi:
Heus, inquit, linguam uis meam paecludere,
e latrem pro re domini ſe multum falleris,
amque iſta ſubita me jubet benignitas
igilare, facias ne mea culpa lucrum.

FABULA XXIV.

F. A.

FABULA XXIV.

Rana rupta.

Nops, poscentem dum vult imitari, perit.

In prato quodam Rana conspexit Bovem,
Et tacta invidia tantaec magnitudinis

Rugosam inflavit pellam; cum matos laos

Interrogavit an Bove esset latior.

Illi negarunt. Rursus intendit cutem

Majore nisu, & simili quaevis modo,

(a) *Quis major esset; illi dixerunt, Bovem.*

Novissime indignata, dum vix validus

Inflare sese, rupto jacuit corpore.

(a) *Quis videtur ad fabulam v. supra.*

FABULA XXV.

Canis & Crocodilus.

Consilia qui dant prava dant hominibus,

Et perdunt operam, & deridentur turpiter.

Canes currentes bibere in Nilo flumine,

A Crocodilis ne rapiantur, traditam est.

Igitur ut currens bibete coepisset Canis;

Sic Crocodilus (a) quam liber lambe otio,

Ascede, posa leniter; notis dabo;

Inquit, veteri. At illi; Ficent mebercule;

Nisi esse scierem canis te cupidum meac.

(a) *Quam liber? Quantum liber?*

FABULA XXVI.

Vulpes & Ciconia.

Nulli nocendum: si quis vero laeserit,

Multandum simili jure fabella admonet.

Vulpes ad coenam dicitur Ciconiam

rior invitatis, & illi in patina liquidam
oluisse sorbitiōnem, quam nullo modo ad appetitū
sustare esuriens potuerit Ciconia.
Quae vulpem cum (a) revocasset, intrito cibos
lenam lagenam posuit; huie rostrum inserens
atiatur ipsa, & torquet convivam fame.
Quae cum lagenae collum frustra lambēret,
eregrinam sic locutam volucrem accepimus;
ua quisque exempla debet aequo animo pati.

(a) Revocasset] Vixisse vocasset.

FABULA XXVII.

Canis, Thesaurus, & Vulturius.

Haec res, avaris esse conveniens potest,
Et qui, humiles nati, dici locupletes student.
Humana effodiens ossa Thesaurum Canis
nvenit, & violavit quia (a) Manes Deos,
injecta est illi diviciarum cupiditas,
Poenas ut sanctae religioni penderet.
taque aurum dum custodit, oblitus cibi
fanie est consumitus: quem stans Vulturius super
fertur locutus: *O canis merito jaces,*
Qui concupisti subito regales opes,
Trivio conceptus & educatus Stercore.

(a) Maneis] Animas mortuorum, quae violari credebantur, turba
se ossum quidere.

FABULA XXVIII.

Vulpes & Aquila.

Quamvis sublimes, debent humiles metuere;
Vindicta docili quia patet solestiae.
Vulpinos catulos Aquila quondam sustulit,
Nidoque posuit pullis, escam ut caperent.
Hanc persecuta mater orare incipit,
Ne tantum miserae lactum importares sibi.
Contempsit illa, tuta quippe ipso loco.

Vulpes

Vulpes ab arce rapuit ardente faciem,
Totamque flammis arborem circumdedit,
Hosti dolorem damno miscens (a) sanguinis.
Aquila, ut pericolo mortis eriperet suos,
Incolumes natos supplex vulpi tradidit.

(a) Sanguinis] Prelis.

FABULA XXIX.

Asinus irridens Aprum.

Plerunque stulti, risum dum captant levem,
Gravi distringunt alias contumelia,
Et sibi nocivum concitant periculum.

Asellus, Apro cum fuisset obvius,
Salve, inquit, frater. Ille indignans repudiat
Officium, & querit, cur sic mentiri vellit.
Asinus demissio pene; Si simile negas
Tibi me esse, certe simile est hoc rostro tuo.
Aper cum vellet facere generosum impetum,
Repressit iram; & (a) Facilis vindicta est mibi,
Sed inquinari nolo (b) ignavo sanguine.

(a) Facilis] Subint. dixit.

(b) Ignavo] Ignavi & imbellis asini.

FABULA XXX.

Rana metuentes Taurorum prælia.

Humiles laborant, ubi potentes dissident.
Rana in palude pugnam Taurorum intuens,
Heu, quanta nobis instat pernicies? ait.
Interrogato ab alia cur hoc diceret,
De principatu (a) cum illi certarent gregis,
Longeque ab illis degerent vitam Boves.
(b) Natio ait separata, ac d. versum est genus.

(a) Cum illi certarent] Melius cum decentarent.

(b) Natio ait separata] Ratio est separ., ait. Wafe.

Sed

led, pulsus regno nemoris qui profugerit,
Paludis in secreta veniet latibula,
Et proculatas obtinet duro pede;
Caput ita ad nostrum furor illorum pertinet.

FABULA XXXI.

MILVUS & COLUMBAE.

Qui se committit homini tutandum improbo,
Auxilia dum requirit, exitium invenit.
Columbae, saepe cum fugissent (a) Miluum,
Celeritate pennae vitassent necem,
(b) Consilium, (c) raptor vertit in fallaciam.
(d) genus inerme tali decepit dolo:
quare sollicitum potius aevum ducitis,
quam regem me creatis, iusta facere,
qui vos ab omni tutas praestem inutria?
lae credentes tradunt sese Miluo;
qui regnum adeptus coepit vesci, (e) singulas,
et exercere imperium saevis unguibus.
unc de (f) reliquis una; Merito plectimur.

(a) Miluum] Per diuersiora ex Milvus. *Milvus est Milvius.*

(b) Consilium] Ingenii vim.

(c) Raptor] Milvus.

(d) Genus inerme] Columbas imbellis.

(e) Singulas] Alias post alias.

(f) Reliquis] Quatuor syllabarum.

LIBER II.

XXX. A U C T O R.

Exemplis (a) continetur (b) Aesopi genus,
Nec aliud quicquam per fabellas quaeritur,
Quam corrigitur error ut mortalium,
Acutione fese diligens industria.
Quicunque fuerit ergo narrandi locus,
Dum capiat aurem, &c (c) servet propositum suum,
Re commendatur, non auctoris nomine.
Evidem omni cura morem servabo (d) Senis:
Sed si libuerit aliquis interponere
Dictorum, sensibus ut delectet varietas;
Bonas in partes, Lector, accipias velim.
Sic ista tibi rependeret brevitas gratiam,
Cujus verbola ne sit commendatio,
Attende cur negare cupidis debeas;
Modestis etiam offerre, quod non petierint.

(a) Continetur] Constat & definitur.

(b) Aesopi genus] Ita PROL. I. 5. Usitato verusto genere, sed rebus novis, i. e. Sermocinandi & docendi ratio, quam tenuit Aesopus, infra dicit morem Senis.

(c) Servet prop. suum] Dum inservias corrigendis, per exempla, hominum erraribus.

(d) Senis] Aesopi.

Lib.

Up
Pr
Daren
Et im
Viaton
Feroq
Cui p
Et, qu
Audaci
Silvas
Exe
Verum

(a) A
(b) P
nt

A
(
Acta
(b) Te
Animoi
Ambae
Capillo
(d) Qu

(a) An
(b) Qu
qu
Me
(c) An
(d) Qu
(e) Pm

FABULA I.

Juvencus, Leo, & Paerdator.

Super Juvencum stabat dejectum Leo :
 Praedator intervenit partem postulans :
 Darem, inquit, nisi soteres per te sumere :
 Et improbum rejecit. Forte innoxius
 Viator est deductus in eundem locum,
 Feroque viro retulit retro pedem,
 Cui placidus ille, Non est quod timeas, ait,
 Et, quae debetur pars tuae modestiae.
 Audacter tolle ; tunc diviso tergore,
 Silvas petivit, homini ut accessum daret.

Exemplum egregium prorsus & laudabile !
 Verum est (a) aviditas dives, & pauper (b) pudor.

(a) Aviditas] Pro Avidi.

(b) Pudor] Pro prudentia, modestia. *Tropus Phaedro frequentatus,*
ut quaebus est impudentiae pro impudentibus, &c.

FABULA II.

Repente calvus.

A Foeminitis uterisque spoliari viros,
 (a) Ament, amentur, nempe exemplis discimus.
 Aetatis mediae (b) quendam mulier non radix
 (b) Tenebat, (c) annos celans elegantia.
 Animosqae ejusdem pulcra juvenis ceperat.
 Ambae videri dum volunt illi pares,
 Capillos homini legere coepere invicem.
 (d) Qui se putarat (e) pingi cura mulierum,

(a) Ament, amentur] Pro five amant, five amantur, foeminitas.

(b) Quendam tenebat] Ita Praeschius, probante Scheffero. *Vates*
quaedam tegebat, ex MS. quaedam lineola super scripta.
Mutavit Rigaltius in cuidam.

(c) Annos celans] Nam annis erat.

(d) Qui se putarat] At. dum se putaret.

(e) Pingi] Ornari.

Calvus repente factus est. Nam funditus
(f) Canos puella, nigros anus evellerat.

(f) Canos] Subiun. capillæ.

FABULA III.

Aesopus ad quendam de successu improborum.

L Aceratus quidam mortu[m] vementis Canis
Tinctum (a) crux panem misit (b) malefico,
Audierat esse quod remedium vulneris.
Tunc sic Aesopus: Noli eoram pluribus
Hoc facere canibus, ne nos vivos devorent,
Cum scierint esse tale culpas praemium.

Successus improborum (c) plures allicit.

(a) Crux] Suo.

(b) Malefico] Cani.

(c) Plures] Improbos.

FABULA IV.

Aquila, Feles, & Aper.

Aquila in sublimi quercu nidum fecerat:
Feles cavernam nocta in (a) media pepererat.
Sus nemoris cultrix foetum ad imam posuerat.
Tum fortuitum feles coptubernium
Fraude, & scelestæ sic evertit malitia.
Ad nidum scandit (b) volucris: *Pernicies*, ait,
Tibi paratur, forsitan & miserae mihi.
Nam fodere terram quod vides quotidie
(c) Aprum insidiosum, quercum vult evertere.
Ut nostram in piano facile progeniem opprimat.
Terror (d) effuso, & perturbatis sensibus,

(a) Media] Quercu.

(b) Volucris] Aquilæ.

(c) Aprum insidiosum] Obs. pro sue foemina.

(d) Effuso] Reclius effuso, Liv. I. 28, c. 29. Terror oculis aperibusque est effusus.

(e) De-

Lib.

(e) De-

Magno,

Nam sin-

Aquila

Hunc q-

Dolosa

Inde ev-

Ubi esca

Pavorem

Ruinam

Aper ra-

Quid mu-

Felisque

Quant

Docume-

(e) Dere-

E ST

Tre

Gratis an-

Sibi mol-

Hanc em-

Vera fab-

Caesar

n Milen-

Quae (b)

prospecta

Ex alticin-

(a) Arde-

(b) Mons

(c) Prosp

(d) Atrie-

datur.

(e) Derepit ad cubile setosae suis;
Magno, inquit, in periclo sunt nati tui,
Nam simul exteris pastum cum tenero grege,
Aquila est parata rapere porcellos tibi.

Hunc quoque timore postquam complevit locum,
Dolosa tuto condidit sese cavo.

Inde evagata noctu suspenso pede,
Ubi esca se replevit & prolem suam,
Pavorem simulans prospicit roto die.

Ruinam metuens Aquila ramis desidet:

Aper rapinam vitans non prodit foras.

Quid multa? inedia sunt consumti cum suis,
Felisque catulis largam praebuerunt dapem.

Quantum homo bilinguis saepe concinnet mali,
Documentum habere stulta credulitas potest.

(e) Derepit] Al. *Direpit.*

FABULA V.

Tiberius Caesar ad Atriensem.

EST (a) Ardelionum quaedam Romae natio
Trepide concursans, occupata in otio,
Gratis anhelans, multa agendo nihil agens,
Sibi molesta, & aliis odiofissima.
Hanc emendare, si tamen possum, volo
Vera tabella: est operae pretium attendere.

Caesar Tiberius cum petens Neapolim
In Misenensem villam venisset suam:
Quae (b) monte summo posita Luculli manu
prospectat Siculum, & (c) prospicit Tuscum mare:
Ex alticinctis unus (d) Atriensibus,

(a) Ardelionum] *Qui ardentes omnibus negotiis se immiscent.*

(b) Monte] *Miseno.*

(c) Prospicit] *Melius respicit.*

(d) Atriensibus] *Atrienses servi sunt, quibus atrii cura demandatur.*

Cui tunica ab humeris linea (e) Pelusio
 Erat destricta, cirris dependentibus,
 Perambulante laeta Domino (f) viridaria.
 (g) Alveolo coepit (h) ligneo conspergere
 Humum aëstuantem, come officium iactans,
 Sed deridetur. Inde notis flexibus
 Praecurrit alium in xyllum sedans pulverem.
 Agnoscit hominem Caesar, remque intelligit.
 (i) Id ut (k) putavit esse nefcio quid boni:
Heus, inquit Dominus, ille cuimvero adsilic
 (l) Donationis alacer certae gaudio,
 Tum sic (m) jocata est tanti majestas Ducis;
 (n) Non multum egisti, Crux opera requi quam perix,
 Multo majoris (o) alapae (p) tecum venient.

(e) Pelusio] Polus, aegyptiacus. A Sall. ad. 1. 10.
 (f) Viridaria] Salmofius & Gronov. legum viridia.
 (g) Alveolo lig.] A wooden Scoop.
 (h) Ligneo] Al. linea, al. linea.
 (i) Putavit] Atrientij.
 (k) Id ut putavit { Omittuntur h̄o tres versus in pleriq; edi-
 (l) Donationis { tis.
 (m) Non multum {
 (n) Jocata l. W. Locuta.
 (o) Alapae] Fair alape signum daret libertatis. Iucus ex ambi-
 guitate.
 (p) Mecups] Domi meae mea.

F A B U L A VI.

Aquila & Cornix.

C Ontra potentes nemo est manus fatis;
 Si vero accessit consiliator maleficus,
 Vis & nequitia quoquid oppugnanti, ruir.
 Aquila in sublimi susulit testudinem:
 Quæ cum abdidisse cornea corpus domo,
 Nec ullo packo laedi posset candita.
 Venit per auras Cornix, & (a) propter volans:
 C. Optimam sane praedam rapuisti ungubus:

(a) Propter] Prope, iuxta Aquilam se.

Sed

Sed ni
 Gravi
 Promit
 Altis a
 Qua c
 Induct
 Simul
 Sic,
 Impar
 (b) C
 (c) Q

M
 Alter t
 Ille (b)
 Clarum
 Comes
 Subito
 Interqu
 Diripi
 Spoliat
 Equide
 Nam n

Hoc
 Magna
 (a) F
 (b) I
 (c) T

Sed nisi monstraro, quid sit faciundum tibi,
Gravi nequicquam te lassabis pondere.

Promissa parte, suadet ut scopulum super
Altis ab astris duram inlidat (b) corticem,
Qua comminuta, facile vescatur cibo.
Inducta verbis Aquila monitis paruit,

Simul & magistrac large divisit dapem.

Sic, tuta (c) quae naturae fuerat munere,
Impar duabus occidit tristis nece.

(b) Corticem] Corneam dumm, fistola.

(c) Quae] Testudo.

FABULA VII.

Muji duo de Latruncis.

M Uli gravati fascinis ibant duo;
Unus ferebat (a) fiscos cum pecunia:
Alter tumentes multo fiscoe hordeo.
Ille (b) onere dixes, celsa cervice emens,
Clarumque collo iactans tinginnabulum:
Comes quieto sequitur & placido gradu.
Subito latrones ex infidiis advolant,
Interque caudem ferro Malum (c) confitant.
Diripiunt nummos, negligunt vale hoedum.
Spoliatus igitur casus cum fleret suos,
Equidem, inquit alter; me contemptum gaudio,
Nam nil artis, nec sum laesus vulpere.

Hoc argumento tuta est dominum tenuitas
Magnæ periclo sunt opes obnoxiae.

(a) Fiscos] Corbes spartes.

(b) Ibas sc.

(c) Tonifante] A, truante. Quid si confundatur?

FABULA VIII.

Cervus ad Boscos.

Cervus nemoris excitatus latibulis,
Ut venatorum fuderet instantem necem,
Caeco timore proximam villam (a) petat,
Et opportuno se boyili condidit.
Hic bos latenti: B. *Quidnam voluisti tibi,*
Infelix, ultro qui ad necem cucurritis,
Hominumque tecto, spiritum commiseris?
At ille supplex: C. *Vos modo, inquit, parcite;*
Occasione rursus erumpam data.
Spatium diei noctis excipiunt vices;
Frondem bubulus adfert; nec ideo videt.
Eunt subinde, & redeunt omnes rustici;
Nemo animadvertisit. *Transit etiam (b) villicus;*
Nec ille quicquam sentit. *Tum gaudens ferus*
Bobus quietis agere caepit: *gratias, ollos supi (c)*
Hospitium adverso quod praestiterint tempore,
Respondit unus: B. *Salvum te cupimus quidem;*
Sed ille, quin oculas centum habet, si venerit,
Magno imperio vita (e) vertetur tua.
Haec inter, ipse Dominus a coena redit:
Et quia (f) corruptus viderat nuper boves,
Accedit ad praefope: D. *Cum frondis parum est?*
Stramenta desunt. *Tollere haec uranea.*
Quantum est laboris? *Dum scrutatur singula,*
Cervi quoque alta est conspicatus cornua,
Quem convocata jubet occidi familia,
Praedamque tollere. *Hacc significat fabula*
Dominum videre plurimum in rebus suis.

(a) Petit] Pro petit.

(b) Villicus] Princeps seruos, qui totius villae curam agebat.

(c) Vertetur] Versator, al.

(d) Corruptus] Macie confessos servorum negligens.

A U C T O R.

III. REGIA.

Invidia virtutis Comes.

AEsopo ingentem statuam posuere Attici,
Servumque collocastut aeterna in basi;
Patere honoris scirent ut cuncti viam,
Nec generi tribui, sed virtutis gloriam.

Quoniam occuparat (a) alter, ne primus forem;
Ne solus esset, studui (b) quod superfuit.
Nec haec invidia, verum est aemulatio. (c)
Quod si labori faverit (d) Latiū meo,
Plures habebit, quos opponit Graccia.
Si livor obtrectare curam voluerit,
Non tamen eripiet laudis conscientiam.
Si nostrum studium ad aures pervenit tuas,
Ex arte fictas animus sentit fabulas.
Omnem querelam submovit felicitas;
Sin autem; (e) ac illis doctus occurrit labor.
(c) Sinistra quos in lucem natura exalit,
Nec quicquam (f) possunt, nisi meliores carpeant.
Fatalē exitium corde durato feram,
Donec fortunam (g) criminis pudeat sui.

(a) Alter] *Aesopus.*(b) Quod superfuit] *Quod solum jam relatum est.*(c) Latium] *Romani.*(d) Ac illis] *Al. doctus illis.*(e) Sinistra] *Maligna.*(f) Possunt] *Eacer, sc.*(g) Criminis] *Quae me bene meritum sic abjecerit,*

LIBER III.

P R O L O G U S.

Phædrus ad Eutychum.

Phaedri libellos legere si desideras,
 Vaces oportet, Eutychè, a negotiis,
 Ut liber animus sentiat vim carminis.
 Verum si quis, parvus non est ingenium (a) tuum,
 (b) Momentum ut horae percuti officii mei.
 Non ergo causa est manibus id tangi tuis,
 Quod occupatis auribus non convenit.
 Fortasse dices: aliquae venient feriae,
 Quae me solito pectora ad studium vocent.
 Legesne, quæsio, poetas viles haenias,
 Impendas curam: quam rei domesticæ.
 (c) Reddas amicis tempora, uxori vaces,
 Animum relaxes, otium des corpori,
 Ut adsuetam fortius praestes (d) vicem.
 Mutandum tibi propositum est, & vitae genus,
 Intrare si musarum lumen cogitas,
 Ego, quem Pierio mater enixa est jugo,
 In quo Tonanti sancta Mnemosyne Jovi,
 (e) Foecunda novies Artium peperit chorum,
 Quamvis in ipsa natus sim pene schola,

(a) Tuum] O Phædre.

(b) Momentum, ut, &c.] Aius hic resu dicit horam officii, deinde momentum horae officii, denique momentum horæ officii perit. Non temere crediderim. Cognitius erit officio, meo, ait officium meum.

(c) Reddas amicis, &c.] Officia amicis debita in ipsorum vel negotiis, vel periculis.

(d) Vicem] Officia redouuntia.

(e) Foecunda novies] Nam uno partu novem peperit musæ.

LIB.

Curam

Et (e)

Fastid

(b) Q

Exagg

Doctor

Sed ja

Ad re

Librur

Honori

Quem

Habet

Nunc

Brevi

Quia,

Affect

Calum

Ego i

Et co

In cal

Quod

Si tef

Dignu

Nec h

Suspici

Et rap

(f)

(g) I

im

(h) E

(i) S

ill

(k) J

(l) L

(m)

(n)

Curamque (f) habendi penitus corde era ferim,
 Et (g) laude invita in hanc vitam incubauerim,
 Fastidiose tamen in coetum recipior.
 (h) Quid credis illi accidere, qui magnas opes
 Exaggerare quaerit omni vigilia,
 Docto labore dulce praeponens lucrum?
 Sed jam quocunque fueris (i) ut dixit Simon
 Ad regem cum Dardaniique perductus foret?
 Librum exarabo tertium Aesopi (j) stylo,
 Honori & meritis dedicans illum tuis:
 Quem si leges, laetabor: si autem minus,
 Habebunt certe quo se oblectent posteri.
 Nunc Fabularum cur sit inventum genus,
 Brevi docebo. (k) Servitus obnoxia
 Quia, quae volebat, non audebat dicere,
 Affectus proprios in fabellas transfluit,
 Calumniamque factis (l) elusus jocis.
 Ego illius porro semita feci viam,
 Et cogitavi plura quam reliques
 In calamitatem deligens quaedam incam,
 Quod si accusator (m) alius Sejanus foret,
 Si testis alius, judex alius denique,
 Dignum faterer esse me tantis malis,
 Nec his dolorem delinirem (n) remediis.
 Suspitione si quis errabit sua,
 Et rapiet ad se, quod erat commune omnium.

(f) Habendi] Dicitur sibi.

(g) Laude invita] Ita dicimus invita Neronia, Dolio, &c. ut
 invita, i. e. non favente.(h) Quid credi] Si ego aegro, & cum aliorum fastidio, in Do-
 ctorum, Pastorum numerum recipior, illi certe reprobatur.(i) Stylo] An Aesopi stylo? an exarabo stylo? hoc Schrif. alias
 illud. putat.

(k) Servitus] Pro seruis, qualis fuit Aesopus, qualis Pbaedrus.

(l) Elusus] Amoris, amationis est, effugit.

(m) Alius Sejanus] Subint. a. Si bonus, aut banatus.

(n) His remediis] Scribendi fabulis.

Stulte audabit animi conscientiam. si (t) super
 Huic excusatum me velim nihilominus :
 Neque enim notare (o) singulos mens est mihi,
 Verum ipsam vitam, & mores hominum ostendere.
 Rem me professum dicet fors aliquis gravem.
 Si Phryx Aesopus potuit, Anacharsis Scytha
 Aeternam famam (p) condere ingenio suo,
 Ego, literatae (q) qui sum propior Graeciae,
 Cur somno inerti deseram patriae deus?
 Threissa cum gens numeret auctores suos,
 Linoque Apollo sic parent, Musa Orpheo,
 Qui saxa canu movit, & domuit feras,
 (r) Hebreus tenuit impetus dulci mora.
 Ergo hinc abestio, (s) Iuvor, ne frustra gemas :
 Quoniam mihi solemnis debetur gloria.

Induxi te ad legendum, si dicerum mihi
 Candore noto reddas judicium, peto.

(o) Singulos] *Hunc, aut illum.*
 (p) Condere] *Sibi canellare.*
 (q) Qui sum propior] *Uisus Torex.*
 (r) Hebreus] *W. Erbique.*
 (s) Iuvor] *Invidia.*

F A B U L A . I.

Anus ad epotam amphoram.

A Nus jacere vidit epotam amphoram,
 Adhuc Falerna facce (&) testa nobili,
 Odorem quae jucundum late spargeret :
 Hunc postquam totis avida traxit naribus :
O suavis anima! (a) qualem te dicam bonam
 Antehac fuisse, tales cum sint reliquiae?

Hoc quo pertineat, dicer, (b) qui me noverit.

(a) Qualem te dicam bonam] *Parum Latine.* Quale in te dicam bonum, *Gracu.*
 (b) Qui me] *Item languidum senem, item bonum.*

F. A.

FABULA II.

Panthera & Pastores.

Soleat a despectis par referri gratia.

Panthera imprudens olim in foveam decidit;

Videre agrestes: alii fustes congerunt,

(a) Alii onerant saxis: quidam contra miserit.

Periturae quippe, quamvis nemo laederet,

Misere panem, ut sustineret (b) spiritum.

Nox infœcta est, abeunt securi domum,

Quasi inventuri mortuam postridie.

At illa vires ut refecit languidas,

Veloci saltu fovea lese liberat,

Et in cubile concito properat gradu.

Paucis diebus interpositis, provolat,

Pecus trucidat, ipsos pastores necat,

Et cuncta vastans saevit irato impetu.

Tum sibi timentes, qui ferae perpercerant,

Damnum haud recusant, tantum pro vita rogant.

At illa, Memini qui me saxe petierint,

Qui panem dederint. Vos timere absistite,

Illis revertor hostis, qui me laeserant.

(a) Aliis àl. jijō-nē Do. E. I cum sequente vocali saepe coalescit in unam syllabam; ut in ariet, ahie, principium, consilium, omnia, apud Horat. & Virgil. quod quatuor sit, syllaba praecedens in consona desinens sic longa positione. Hi c. multa apud Phaedrum expedire potes, in quibus de numeris frustra laborant viri etiam dolit.

(b) Spiritum] Vitam.

FABULA III.

Aesopus & Rusticus.

(a) U Su peritus hariolo (b) velocior

Vulgo esse ferrur: causa sed non dicitur,
Notescet quae nunc primum fabella mea.

Habenti cuidam pecora pepererunt oves

(a) Uſu peritus] Proverbium.

(b) Velocior] Fab. Veractor.

Agnos

Agnos humano capite: monstro exterritus.

Ad consulendos currit moerens hariolos.

(c) Hic, pertinere ad Domini respondit caput.

Et avertendum victimā periculum:

Ille autem affirmat conjugem esse adulteram,

Et insitivos significari liberos:

Sed (d) expiari posse majori hostia.

Quid multa? variis dissident sententiis,

Hominisque curam cura majorc aggravant.

Aesopus ibi stans naris emunctae Senex,

Natura nunquam verba cui potuit dare:

Si (e) procurare vis ostentum, Rustice,
Uxores, inquit, da tuis pastoribus.

(c) Hic] Hariolos.

(d) Expiari] Averti.

(e) Procurare] Expiare.

F A B U L A IV.

Lanius de Simio.

PEndere, (a) ad Lanium quidam vidit Simiam
Inter reliquas merces, atque opsonia:
Quaelivit quidnam saperet, tum Lanius jocans
Quale, inquit, caput est, talis praestatur sapor.
Ridicule magis hoc dictum, quam vere aestimo,
Quando & formosos saepe inveni pessimos,
Et turpi facie multos cognovi optimos.

(a) Ad Lanium] Apud.

F A B U L A V.

Aesopus & Petulans.

Successus ad perniciem multos devocat.
Aesopo quidam petulans lapidem impegebat:
Tanto, inquit, melior. Assem deinde illi dedit;
Sic prosecutus. Plus non habeo mebercole:

zongA

Sed

LIBRI

Sed

Venit

Imping

Persua

Sed spe

Compr

M

Vide ne

Respo

Sed i

jugum

(b) E

Quap

Nam

Hac

Qui

(a) I

(b) E

(c) T

Q

Forte

Ut re

Aus

Ego q

Canis

Praef

zongA

Sed unde accipere possis, monstrabo tibi prius. Sed unde
 Venit ecce dives & potens & hunc similitudinem
 Impinge lapidem, & dignum accipies praemium,
 Persuasus ille fecit, quod monitus fuit,
 Sed spes fecellit impudentem audaciam,
 Comprehensus namque poenas persolvit cruce.

FABULA VI.

Musca & Mula.

Musca in temone sedet, & Mulum increpans
 Quam tarda es, inquit, non vis cirtius progredi?
 Vide ne (a) dolone collum compungam tibi.
 Respondit illa: Verbis non moveor tuis,
 Sed istum timeo, sella qui prima sedens
 Jugum flagello temperat lento meum,
 (b) Et lora frænis continet spumantibus.
 Quapropter aufer frivolam insolentiam:
 Nam ubi (c) tricandum est, & ubi currendum est, scio.
 Hac derideri fabula merito potest,
 Qui sine virtute vanas exerget minas.

(a) Dolone] *Aculeo quem doloni confert.*(b) Et lora] *Malum &c. ova.* *Ita Ovid.*(c) Tricandum] *Al. strigandum.*

FABULA VII.

Lupus ad Canem.

Quam dulcis sit libertas breviter proloquir,
 Cani perpasto macie consecutus Lupus
 Forte occurrit: salutantes dein invicem
 Ut restiterunt: L. *Unde sic, quæsi, nites?*
Aus quo cibo fecisti tantum corporis?
Ego qui sum longè fortior, pereo fame.
 Canis simpliciter, C. *Eadem est conditio tibi,*
Praestare Domino si par officium potes.

L. *Quod?*

L. Quod? inquit ille. C. Cujus ut sis liminis, hæc
A furibus tuearis ^{q̄} non domum. (a) aspera non tibi
L. Ego vero sum paratus; nunc patior, nives
Inbrevesque, in filiis asperam vistam trahens, (b) aspera
Quanto est facilius mihi sub tælo vivere,
Et otiosum largo satisi cibo. (c) aspera non tibi
C. Veni ergo mecum. Dum procedunt, aspicit

Lupus a catena collum detinum Canis.

L. Unde hoc, amice? C. Nihil est. L. Dic, quæso ta-

C. Quia videor acer, attigant me interdiu, (m:n.)

Luce ut quiescam, ^{q̄} vigilem nox cum veneris. (d)

Crepusculo solatus, qua vixum est, vigor. (e)

Adfertur ultra panis, de mensa sua. (f)

Dat ossa Dominus, frusta iacet familia. (g)

Et, quod fastidet quisque, pulmentarium. (h)

Sic sine labore venter impletur meus. (i)

(a) L. Age, si quo abire est animus, est licentia?

C. Non plane est, inquit. L. fruere quæ laudes, Canis,

Regnare nolo, liber ut non sum mibi. (j)

(k) W. Si coire, est animus, est licentia, ut verba sint Canis.

F A B U L A . V I I I .

Soror ad Fratrem.

(l) P Ræcepto monitus saepe te considera.

Habebat quidam filiam, (b) turpissimam

Idemque insigni & pulcra facio filium. (c)

(c) Hi, speculum in cathedra matris (c) ut positum

Pueriliter ludentes forte inspexerant. (f)

Hic se formosum jactat, illa irascitur, (g)

(a) P Ræcepto] Hoc.

(b) Turpissimam] Valde deformem.

(c) Hi ut positum] Ali. his suppositum.

Nec

Nec glo-

Accipie-

Ergo ad-

Magnaq-

Vir natu-

Amicex-

Dulcemq-

Quotidie,

(d) Tu f

(c) Tu f

(d) Tu f

(e) Tu f

V Ulga-

Cur-

(Cujus

Et cedo

Et populo

R. Quæs-

S. Utinan-

(a) Invid

(b) Cinis

neres

D Ericul-

Utriu-

Hippolytu-

(a) Nove-

Nec gloriantis sustinet fratrii jocos.
 Accipiens (quid enim?) cuncta in contumeliam.
 Ergo ad patrem eucurrit laefura invicem,
 Magnaque invidia criminatur filium,
 Vir natu quod rem foeminarum tetigerit.
 Amplexus ille utrumque, & carpens oscula,
 Dulcemque in ambos caritatem partiens,
 Quotidie, inquit, speculo vos usi volo,
 (d) Tu formam ne corrumpas nequitiae malis :
 (e) Tu faciem ut istam moribus vincas bonis.

(d) Tu] Fili.

(e) Tu] Filia.

FABULA IX.

Socrates de amicis.

Vulgare amici nomen, sed rara est fides.
 Cum parvas aedes sibi fundasset Socrates,
 (Cujus non fugio mortem, si famam assequar ;
 Et cedo (a) invidiae, dummodo absolvat (b) cinis)
 E populo sic nescio quis, ut fieri solet.
 Q. Quaeso, tam angustam talis Vir ponis domum ?
 S. Utinam, inquit, veris banc amicis impleam.

(a) Invidiae] Qua oppressus periit Socrates.

(b) Cinis] Mortuas, in cinerem redactus. Martial. Rari post cineres habent pectus.

FABULA X.

Poeta de Credere & non Credere.

Ericulosum est Credere, & non Credere.

Utriusque exemplum breviter exponam rei.

Hippolytus obiit, quia (a) novercae creditum est.

(a) Novercae] Phaedrus.

D

(b) Cat-

Sopita primo quae nil somno senserat;

(k) Representavit in se poenam facinoris,
Et ferro incubuit, quod credulitas strinxerat.

Accusatores postularunt mulierem,
Romamque pertraxerunt ad Centum-Viros.

Maligna insontem deprimit suspicio,

(l) Quod bona possideat: stant patroni fortiter
Causam tuentes innocentis foeminae.

A Divo Augusto tunc petiere (m) judices

Ut Adjuvaret juris jurandi fidem,

Quod ipsos error implicuissest criminis.

Qui postquam tenebras dispulit calumniae,

Certumque fontem veritatis reperit,

Luat, inquit, poenas causa libertus mali.

Namque orbam nato simul, & privatam viro

Miserandam potius, quam damnandam existime,

Quod si (n) damnanda perscrutatus crimina

Pater-familias esset, si mendacium

Subtiliter limasset, a radicibus

Non evertisset scelere funesto domum.

Nil spernat auris, nec tamen credat statim;

Quandoquidem & illi peccant, quos minime putas:

Et qui non peccant, impugnantur fraudibus.

Hoc admonere simplices etiam potest,

Opinione alterius ne quid ponderent;

Ambitio namque dissidens mortalium

Aut gratiae (o) subscriptis, aut odio suo.

Erit ille notus, quem per te cognoveris.

(k) Representavit] Statim de se sumpsit.

(l) Quod bona] Suspicio erat suscitasse eam & virom & filium,
quo bona eorum possideret.

(m) Judices] In primo casu. Judiciorum enim jurati judicabant,
nec quo pacto fidem liberarent norant, Auguste ergo rem re-
miserunt.

(n) Damnanda] Non potest placere haec iudicio. Quid si Dolata?
Damnanda irrepli ex praecedente verbo.

(o) Subscriptis] Objecquiserat.

Haec executus sum propterea pluribus.
Brevitate nimia quoniam quosdam offendimus.

FABULA XI.

Eunuchus ad improbum.

Eunuchus litigabat cum quodam improbo,
Qui super obscena dicta, & petulans jurgium,
Damnum (a) insectatus est (b) amissi corporis.
En! (c) ait, hoc unum est, cur (d) laborem validius,
(e) Integritatis testes quia desunt mibi.
Sed quid Fortunae, stulte, deligum arguis?
Id demum est homini turpe, quod meruit pati.

(a) Insectatus est] Exprobavit.

(b) Amisi] Mutilati.

(c) Ait] Eunuchus.

(d) Laborem] Tenui litigando, meque defendendo.

(e) Integritatis testes] Ambiguitas est in utroque verbo. Integritas alia est corporis, alia morum.

FABULA XII.

Pullus ad margaritam.

In sterquilinio pullus gallinaceus
Dum quaerit escam, margaritam reperit.
Faces indigno quanta res, inquir, loco!
O, si quis pretius cupidius vidisset tui,
(a) Olim rediisse ad splendorem maximum:
Ego, qui te inveni, potior cui multo est cibus,
Nec tibi (b) prodeesse, nec mibi quicquam potes.
Hoc illis narro, (c) qui me non intelligunt.

(a) Olim] Jamdudum.

(b) Prodeesse] Viz. possim aπο τε κοινη.

(c) Qui me] Quantis suis pretiis, quae scribo.

Lib. I.

A Pe

Lis ad

Quae,

Legem

Non (a)

In dubiu

Sed ne

Alveos

Ut ex

(c) De

Fuci rec

Tunc ill

Apertum

Quapro

Hanc

Si pacta

(a) Inco

(b) Rel

(c) De

appa

(d) Fuci

DUero

Aes

Et quasi

Derisor

Arcum

Heus, in

FABULA XIII.

Apes & Fuci, Vespa judice.

A Pes in alta quercu fecerant favos ;
 Hos fuci inertes esse dicebant suos.
 Lis ad forum deducta est. Vespa judice,
 Quae, genus utrumque nosset, cum pulcerrime,
 Legem duabus hanc proposuit partibus :
 Non (a) inconveniens corpus, & par est color,
 In dubium plane res ut merito venerit,
 Sed ne (b) religio peccet imprudens mea,
 Alveos accipite, & ceris opus infundite,
 Ut ex sapore mellis, & forma favi,
 (c) De quis nunc agitur, auctor horum appareat.
 Fuci recusant, apibus conditio placet.
 Tunc illa talem sustulit sententiam :
 Apertum est, quis non possit, aut quis fecerit :
 Quapropter Apibus fructum restituo suum.
 Hanc praeterissem fabulam silentio,
 Si pactam (d) Fuci non recusassent fidem.

(a) Inconveniens] *Dissimile.*
 (b) Religio mea] *Ego quae juris-jurandi fide & religione tener.*
 (c) De quis] *Ordo est, ut auctor horum de quis nunc agitur,*
appareat.
 (d) Fuci] *Obreverat oribus meis similes.*

FABULA XIV.

Aesopus Iudens.

D Uerorum in turba quidam ludentem Atticus
 Aesopum nucibus cum vidisset, restitit,
 Et quasi delirum risit : Quod sensit simul
 Derisor potius, quam deridendus Senex,
 Arcum retensum posuit in media via :
Heus, inquit, sapiens expedi, quid fecerim.

Concurrit populus. Ille se torquet diu,
Nec quaestio[n]is (a) posita[re] causam intelligit,
Novissime succumbit. Tum victor (b) Sophus,
Cito rumpes arcum, semper si tensum habueris,
At si Lazaris, eum voles, erit utilis.

Sic lusus animo debent aliquando dari,
Ad cogitandum (c) melior ut redeat tibi.

(a) Polite[re]] *Ad. politam.*

(b) Sophus] *Iapo's, sapiens.*

(c) Melior] *Animus sc.*

Lib. II.

His d.

Obsister

(d) Le

FABULA XV.

Canis ad Agnum.

Inter capellas agno balanti Canis
Stulte, inquit, erras; non est haec mater tua?
Ovesque segregatas ostendit procul.
A. Non illam quaero, quae cum libitum est, concipit:
Dein portat omnis ignotum certis mensibus,
Novissime prolapsam effundit (a) sarcinam:
Verum illam, quae me nutrit admoto ubere,
Fraudatque natos latre, ne desit mibi.

C. Tamen illa est potior, quae te peperit. A. Non ita
Vnde illa scivit niger an albus nasever? [est.
Age porro, (b) scisset: cum crearer masculus,
(c) Beneficium magnum sane natali dedit,
Ut expetarem lanum in horas singulas.
Cujus potestas nulla in gignendo fuit,
Cur bac sic potior, quae jacentis miserita est,
Dulcemque sponte praefstat benevolentiam?
Facit parentes bonitas, non necessitas.

(a) Sarcinam] *Natura omnis, prolem.*

(b) Scisset] *Pro si scisset.*

(c) Beneficium magnum sane] *Bonitas, Beneficium V. Not. ad Fab. 2.
L. III.*

H U M P

(a) C

Facieba

Cavoque

Rogata

Clamare

Accensa

Nullum

Hac est

N. Dorn

Sonare

(c) Pot

Nuper

Una biba

(d) Sim

Capide

Trepidat

Sic viva

(a) Cic

est i

ram

(b) Put

(c) Pot

(d) Sim

(e) Quo

His demonstrare voluit auctor versibus,
Obsistere homines (d) legibus, meritis capi.

(d) Legibus] *Sic naturalibus, sive crudelibus, sive avariciis*

FABULA XVI.

Cicada & Noctua.

HUmanitati qui se non accommodat,
Plerunque Poenas oppetit superbiam.

(a) Cicada acerbum noctuae convicium
Faciebat, salitac vidum in tenebris quackere,
Cavoque ramo capere somnum interdum.
Rogata est ut taceret; multo validius
Clamare coepit: rufus admota prece
Accensa magis est. Noctua, ut vidit sibi
Nullum esse auxilium, & verba contemni sua,
Hac est aggressa garrulam fallacia.

N. Dormire quia me non finunt cantus tui,
Sonare cithara quos (b) putet Apollinis,
(c) Potare est animus nectar, quod Pallas mihi
Nuper donavit: si non fastidie, veni;
Una bibamus. Illa, quae ardebat fiti.

(d) Simul cognovit vocem laudari suam,
Cupide advolavit. Noctua egressa e cavo
Trepidantem consecrata est, & iero dedit.
Sic viva (e) quod negarat, tribuit mortua.

(a) Cicada] *Causa crudas idem esse, quod Anglis a Grasshopper,*
est insecum prorsus alias generis Anglis incognitum, arborum
ramis infidens, bestia horrifero stridulo molestoissimum.

(b) Putet] *i.e. Quilibet, si audier, putet.*

(c) Potare] *Largius bibens.*

(d) Simul] *Simulac.*

(e) Quod] *Quicquid sc.*

FABULA XVII.

Arbores in Deorum tutela.

Olim, quas vellent esse in tutela sua,
Divi legerunt arbores; quercus Jovi,
Et myrtus Veneri placuit, Phoebo laurea,
Pinus Cybeiae, populus celsa Herculi.
Minerva admirans, quare steriles sumerent,
Interrogavit: Causam dixit Jupiter
J. (a) Honorem fructu ne videamus vendere.
M. At me hercule narrabit, quod quis voluerit,
Oliva nobis propter fructum est gravior.
Tunc sic Deorum genitor, atque hominum fator,
J. O nata, merito sapiens dicere omnibus.
Nisi utile est quod facimus, stulta est gloria.
Nihil agere, quod non prosit, fabella admonet.

(a) Honorem fructu. Ita W. al. honore fructum.

FABULA XVIII.

Pavo ad Junonem de vocē sua.

Pavo ad Junonem venit, indigne ferens
Cantus (a) luscinii quod sibi non tribuerit:
Illum esse cunctis avibus admirabilem,
Se derideri, simul ac vocem miserit.
Tunc consolandi gratia dixit Dea,
J. Sed forma vincis, vincis magnitudine,
Nitor smaragdi collo praesulget tuus.
Pigilique plumis gemineam caudam explicas.
(b) L. Quo mihi, inquit, mutam speciem, si vincor sono?
J. Fatorum arbitrio vobis sunt partes datae:

(a) Luscinii J. Hor. Maf. Gen.

(b) Quo mihi mutam speciem J. Hor. Quo mihi divitias: Subin-
tellesto verbo.

Tibi

Lib. I.

Tibi fo

Auguri

Omnes

Nol

Delusa

(c) D

(a)

Ignem

Tande

Tum c

Effeci

Coepit

Q. Aef

A. E. Ho

Hoc

Sensit

Intemp

(a) A

am

(b) Q

2381

Q

Perseq

Tay

(b) D

Tibi forma, vires aquilae, luscino melos.
Augurium corvi, laeva cornici omnia,
Omnes quae probris sunt contentae (c) dotibus.

Noli affectare, quod tibi non est datum,
Delusa ne spes ad querelam recidat.

(c) Dotibus] *Aliis vocibus.*

FABULA XIX.

Aesopus respondet Garrulo.

(a) **A**esopus Domino solus cum esset familia,
Parare coenam jussus est maturius.
Ignem ergo quaerens aliquot lustravit domos,
Tandemque invenit, ubi lucernam accenderet:
Tum circumventi fuerat quod iter longius,
Effecit brevius: Namque recta per forum
Coepit redire; & quidam e turba garrulus,
Q. Aesope, medio Sole (b) quid cum lumine?
Ac. Hominem, inquit, quaero; & ab ille festinans domum.
Hoc si molestus ille ad animum retulit,
Sensit profecto se hominem non visum Seni,
Intempestive qui occupato adluferit.

(a) Aesopus solus esset familia] *Cum nullos servos, qui familiam constituerent, haberet dominus praeter Aesopum.*

(b) Quid] *Agis?*

FABULA XX.

Afinus & Galli.

Qui natus est infelix, non vitam modo [quoque
(a) Tristem (b) decurrit verum post obitum
Persequitur illum dura fati miseria.

(a) Tristem] *Aerumnosam.*

(b) Decurrit] *Degit.*

Galli

Galli (c) Cybebes circum (a) quaestus ducere
 Asinum solebant bajularem sarcinas.
 Is cum labore, & plagiis esset mortuus,
 Detracta pelle sibi fecerunt tympana.
 Rogati mox a quodam, (e) delicio suo
 Quidnam fecissent, hoc locuti sunt modo :
 Putabat se post mortem securum fore,
 Ecce ! Aliae plagaes congeruntur mortuo.

(a) Cybebes] Sc. Sacredas.

(b) Quaestus] Substantia causa vel gratia. *Genitivus malebas*
 circum coetera.

(c) Delicio suo] *Agit. Ironice.*

Lib. I.

(a)

Non 1

(c) F

Quod

Hoc n

Fabel

(a) J

(b) I

lu

(c) I

(d) I

(e) I

LIBER

XII. A. I. U. A. R.

Alia.

Invol
 Abjec
 Adfil

(a) I

(b) I

LIBER IV.

POETA.

(a) **J**oculare tibi videtur, & sane (b) levi,
Dum nihil habemus majus, calamo ludimus.
Sed diligenter intuere has naenias;
Quantam sub illis utilitatem reperies?
Non semper ea sunt, quae videntur; decipit
(c) Frons prima multos: (d) rara mens intelligit,
Quod interiore condidit cura angulo.
Hoc ne locutos (e) sine mercede existimer,
Fabellam adjiciam de Mustela & Muribus.

(a) Joculare] Viz.. *Hoc scribendi genus.*

(b) Levi] *Al. bene, al. leve, Schiff. habet leve pro artus. post*
ludimus.

(c) Prima frons] *Facies.*

(d) Rara mens] *Pauci.*

(e) Sine mercede] *Temere, sine ratione.*

FABULA I.

De Mustela & Muribus.

Mustela cum, annis & senecta debilis,
Mures veloces non (a) valebat adsequi:
Involvit se farina, & obscuro loco
Abjecit negligenter. Mus escam putans
Adfiluit, & (b) compressus occubuit neci.

(a) Valebat] *Al. valeret.*

(b) Compressus] *F. compressus.*

(c) Alter

(c) Alter similiter deinde perit; & tertius.
 Aliquot secutis, venit & (d) retorridus,
 Qui saepe laqueos, & (e) muscipula effugerat,
 Proculque intidias cernens hostis callidi.
 Sic valeas, inquit, ut farina es, quae (f) jaces.

(c) Alter s. i. Al. Alter similiter: deinde perit tertius.

(d) Retorridus] Anglice Weatherbeaten, longo rerum usu factus
 aliis callidior.

(e) Muscipula] Al. Muscipulam.

(f) Jaces] Sic abjecta.

FABULA II.

De Vulp. & Uva.

Fame coacta vulpes alta in vinea
 Uvam adpetebat summis saliens viribus,
 Quam tangere ut non potuit, discedens ait:
 Nondum matura est; nolo acerbam sumere.
 Qui, facere quae non possunt, verbis (a) elevant,
 Ascribere debebunt hoc exemplum sibi.

(a) Elevant] To slight, to make light of.

FABULA III.

Equus & Aper.

EQuus sedare solitus quo fuerat sitim,
 Dum sese Aper voluebat, turbavit (a) vadum:
 Hinc orta his est: (b) Sonipes iratus fero,
 Auxilium petiit hominis: Quem dorso levans,
 Rediit ad hostem. (c) Iactis hunc telis eques
 Postquam interfecit, sic locutus traditur:
 H. Lector tulisse auxilium me (d) precibus tuis:

(a) Vadum] Fluvium.

(b) Sonipes] Equus.

(c) Iactis] M. Laetus.

(d) Precibus tuis] Tibi precanti, potensi.

Nam

Lib. IV
 Nam (e)
 Atque in
 Tum mo
 Dum qua
 Haec
 Impune

(e) Prae

(f) In

PLus
 Na
 Quid
 Unam f
 At alte
 (e) De
 Harum
 Sub co
 Aequali
 Ne dat
 Habere
 (g) Ce
 Athena
 Juris-p
 Quo pa
 Fructu

(a) B

(b) D

(c) V

(d) R

(e) D

(f) S

(g) C

Sej

G

Nam (e) praedam cepi, & didicī quam sis utilis.

Atque ita coegerit fraenos (f) invitum pati.

Tum moestus ille : E. Parvae vindictam rei

Dum quaero detmēns, servitulēm reperi.

Hacc iracundos admonebit fabula,

Impune potius laedi, quam dedi alteri.

(e) Praedam] Abrum.

(f) Invitum] Nempe pati fraenos.

FABULA IV.

Aesopus interpres Testamenti.

Plus esse in uno saepe, quam in turba, (a) boni
Narratione posteris tradam brevi.

Quidam (b) decedens tres reliquit filias,

Unam formosam & oculis (c) venantem viros,

At alteram lanificam, & frugi, (d) rusticam;

(e) Devotam vino tertiam, & turpissimam;

Harum autem matrem fecit haeredem senex,

Sub conditione, Totam ut fortunam tribus

Aequaliter distribuat, sed tali modo,

Ne data possideant, aut fruantur : Tum (f) simul

Habere res desierint, quas acceperint,

(g) Centena matri conferant sestertia.

Athenas rumor implet, mater sedula

Juris-peritos consuluit, nemo expedit,

Quo pacto non possideant, quod fuerit datum,

Fructumve capiant. Deinde quae tulerint nihil,

(a) Boni] Sapientia utilis.

(b) Decedens] Mortali lego naturali.

(c) Venantem] Insidiantem, captans i. post Moecham vocas.

(d) Rusticam] i. e. Artis iustissimae venatoriae rūdem.

(e) Devotam] Deditam.

(f) Simul] Simulac, ut.

(g) Centena] Unaqueque filia centum. Complebatur autem
Sestertium (nempe pondus) mille Sestertios nummos. Vid.
Gronov. de Pecun. Veter.

Quanam

Quanam ratione (b) conferant pecuniam.

Postquam consumpta est temporis longi mora,

Nec testamenti potuit sensus colligi,

(i) Fidem advocavit, jure neglecto, parens.

Seponit moechae vestem, mundum muliebrem,

(k) Lavationem argenteam, Eunuchos glabros :

Lanifcae agellos, pecora, villam, operarios,

Boves, jumenta, & instrumentum rusticum :

Potrici plenam antiquis apothecam cadis,

Domum politam, & delicatos hortulos.

Sic destinata dare cum vellet singulis,

Et approbaret populus, qui illas noverat;

Aelopus media subito in turba constitit;

Ac. O si maneret (l) conditio sensus patri,

Quam graviter ferret, quod voluntatem suam

Interpretari non potuissent Attici!

Rogatus deinde solvit errorem omnium:

Domum & ornamenta cum venustis hortulis,

Et vina vetera date lanifcae rusticae:

Vestem, uniones, pedissequas &c. caetera

Illi affignate, vitam quae luxu trabit:

Agros, vites, & pecora cum pastoribus

Donate moechae. Nulla poterit perpeti,

Ut moribus quid teneat alienum suis.

Deformis cultum vendet, ut vinum paret;

Agros (m) abjicit moecba, ut ornatum paret:

At illa gaudens pecore, & lanae dedita.

(b) Conferant] Marii.

(i) Fidem adv.] Pro iurisconsultis ante advocatis, fidem suam in consilium adhibuit, fidem tempore bonam, qua Marii voluntati satisfacere studuit.

(k) Lavationem] Suppellicilem balnearum, instrumenta lavationi destinata, ita Cic. Fam. L. ix. Ep. 5. Lavatio parata sit.

(l) Condito] Sepulso.

(m) Abjicit] Vili pretio vendet.

Lib. I.

(n) Qua-

Sic nul-

Et dict-

Ex pre-

Ita q-

Unitus

(n) Qu-

(o) Lu-

(p) I-

(q) S-

C Un-

Fugere

Agere

Duces

Suis

(b) Ha-

Haeser

Quos

Capaci

Quemad-

Pericli

Minut

(a) T

tempor

(b) I

(n) Qua-

(n) Quacunque summa tradet (o) luxuria domum.
 Sic nulla possidebit, quod fuerit datum,
 Et dictam matri conferent pecuniam,
 Ex pretio rerum, quas vendiderint singulac.
 Ita quod multorum fugit (p) imprudentiam,
 Unus hominis reperit (q) follertia.

(n) Quac. sum. tradet] *Supra abficer.*

(o) Luxuria domum] *Luxuriae deuotio.*

(p) Imprudentiam] *Inscitiam, ignorantiam.*

(q) Follertia] *Prudentia perspicacia.*

FABULA V.

Pugna Muriū & Mustelarum.

Cum victi Mures Mustelarum exercitu,
 (Quorum in tabernis historia depingitur)
 Fugerent, & arctos circum (a) trepidarent cavos:
 Aegre recepi, tamen evaserunt necem.
 Duces eorum, qui capitibus cornua
 Suis ligarant, ut confiteuum in praelio
 (b) Haberent signum, quod sequerentur, milites.
 Haesere in portis, tuncque capti ab hostibus.
 Quos immolatos viator avidis dentibus
 Capacis alvi mersit Tartareo specu.
 Quemcunque populum tristis eventus premit,
 Pericitatur magnitudo Principum;
 Minuta plebes facili praesidio latet.

(a) Trepidarent] *Non sibi expavescerent, sed etiam felicitatem & intermissionem, mortis tempus discurrerent.*

(b) Haberent] *Milites.*

FABULA VI.

In fabularum Aesopiarum Censores.

TU, qui (a) nasute scripta (b) distringis mea,
 Et hoc jocorum legere fastidis genus,
 Parva libellum (c) sustine patientia,
 Severitatem frontis dum placu tuac,
 Et in (d) cothurnis prodit Aesopus novis.
 (e) Utinam nec unquam Pelii nemoris jugo
 Pinus bipenni concidisset Thessala !
 Nec at (f) professae mortis audacem viam
 Fabricasset Argus (g) opere Palladio ratem,
 Inhospitialis prima quae Ponti sinus
 Patefecit, in perniciem Graium, & Barbarum.
 Namque (h) superbi luget (h) Aetæ domus,
 Et regna (i) Peliae scelere Medææ jacent ;
 Quæ saevum ingenium variis (k) involvens modis,
 Illic per artus fratris explicuit fugam ;
 Hic caede (l) patris (m) Peliadum infecit manus.
 Quid tibi videtur ? Hoc quoque insulsum est, ait,
 Falsoque dictum : Longe quia vetustior
 Aegea Minos classe perdomuit fræta,

(a) Nasute] Sunt qui Vocatum, sunt qui Adverbium esse volunt. Est autem Nasatus, qui naso est ados sagaci, ut præ aliis visia & errores hominum aderent.

(b) Distringis] Al. Dif.

(c) Sustine] Ne abjice.

(d) Cothurnis novis] Tragico habitu, Aesopo imitato.

(e) Utinam, &c.] Fragmentum Enni ex Euripidis Medææ translatum.

(f) Professæ] Nota passive.

(g) Opere Palladio] Ope Palladis, & arte.

(h) Aetæ] Regis Colchorum, Medææ patris.

(i) Peliae] Regis Thessaliae.

(k) Involvens] Tegens, occulens, pro modis legit Heins. dolis. Ovid. Met. vii. v. 297. Neve dolis cessent, ubi hanc fabulam trattat.

(l) Patris] Peliae.

(m) Peliadum] Filiarum Peliae.

Justoque

(n) Ex
 (o) Imp
 (p) Ca
 (q) Fal
 (r) Fal
 (s) Sc
 (t) Co

MO

In off
 Haec, c
 Limam
 Quid me
 Omne ad

(a) Illa
 (b) Cap

HOM
 Eta
 Cum c
 (a) Vu

*Justoque vindicavit (n) exemplo (o) impetum.
Quid ergo possum facere tibi, lector (p) Cato,
Si nec (q) fabel'ae te juvant, nec (r) fabulac?
Noli molestus esse omnino literis,
Majorem exhibeant ne tibi molestiam.*

*Hoc illis dictum est, qui (s) stultitia nauseant,
Et, ut putentur sapere, (t) coelum vituperant.*

(n) *Exemplo*] *Supplicio.*

(o) *Impetum*] *Piratarum incursum.*

(p) *Cato*] *Censur severa.*

(q) *Fabel'ae*] *Aesopiae.*

(r) *Fabulac*] *Poetarum.*

(s) *Stultitia*] *Prae stultitia, i. e. non quod nausea subdit causa,
sed quid stulti sunt, al. si qui stulti.*

(t) *Coelum vitup.*] *Proverbium.*

FABULA VII.

Vipera, & Lima.

MOrdaciorem qui improbo dente adpetit,
Hoc argumento se describi sentiat.
In officinam Fabri venit vipera.
Haec, cum tentaret siqua res esset cibi,
Limam momordit. (a) Illa contra contumax :
Quid me, inquit, stulta, dente (b) captas laedere,
Omne adsuevi ferrum quae corrodere?

(a) *Illa*] *Lima.*

(b) *Captas*] *Studiose quaeris, & tentas.*

FABULA VIII.

Vulper, & Hircus.

Homo simul ac venit in magnum periculum,
Effugium reperire alterius quaerit malo.
Cum decidisset (a) Vulpis in pateum inscia,
(a) *Vulpis*] *Al. vulpes.*

E

Et

Et altiore clauderetur margine :
 Devenit Hircus sitiens in eodem locum :
 Simul rogavit eum an dulcis liquor,
 Et copiosus. (b) Illa fraudem moliens ;
 Descende, amice : tanta bonitas est aqua,
 Voluptas ut satiari non possit mea :
 Immisit le (c) Barbatus : Tum vulpecula
 Evasit puteo nixa celsis cornibus,
 Hircumque clauso liquit haerentem (d) vado.

(b) Illa] *Vulpes subaub. respondet.*

(c) Barbatus] *Hircus, ut pro auro auriculus, &c.*

(d) Vado] *Puteo.*

FABULA IX.

Perae duas.

PERAS imposuit Jupiter nobis duas,
 Propriis repletam vitiis post tergum dedit ;
 Alienis ante pectus suspendit (a) gravem.
 Hac re (b) videre nostra (c) mala non possimus ;
 (d) Aliis, simul delinquent, censores sumus.

(a) Gravem] *Peram alienis vitiis onuslam.*

(b) Videre nostra] *Non videmus id manusca, quod in tergo est.*

(c) Mala] *Vicia.*

(d) Aliis] *Al. aliis simul del.*

FABULA X.

Fur & Lucerna.

LUCERNAM Fur accendit ex ara Jovis,
 (a) Ipsumque (b) compilavit ad lumen suum.
 Onustus qui sacrilegio cum discederet,
 Repente vocem sancta misit (c) religio.

(a) Ipsumque] *Jovem.*

(b) Compilavit] *Expilavit, spoliavit.*

(c) Religio] *Jovis signum religiose cultum.*

Malo-

Lih.

Malor

Mibiq

Tamer

Olim,

Sed n

Per qu

Veto e

Ita ho

Nec d

Quo

Non e

Signifi

Tibi in

Secund

Fatoru

(b) No

Ufum (

(d) Su

(e) Sp

(f) A

(g) Qu

(h) No

(i) Bo

O Pes

Q

Coelo

Cum (b

Veniente

(a) Inte

ratu

(b) Gra

Malorum quatuis ista fuerint munera,
Mibique invisa, ut non offendar (d) subripi;
Tamen, scelesti, (e) spiritu culpari lues
Olim, cum (f) adscriptus venerit poenae dies,
Sed ne ignis noster facinori praeluecat,
Per quem verendos excolit pietas Deos,
Veto esse tale luminis commercium.
Ita hodie nec lucernam de flamma Deum,
Nec de lucerna fas est accendi sacrum.

Quot res contineat hoc argumentum utiles,
Non explicabit aliis, quam (g) qui reperit.
Significat primo, saepe, quos ipse alueris
Tibi inveniri maxime contrarios.
Secundo ostendit, scelera non ira Deum,
Fatorum dicto sed puniri tempore:
(h) Novissime interdicit, ne cum malefico
Ufum (i) bonus consociet ullius rei.

(d) Subripi] *Subire. ea. Quod surripiantur.*

(e) Spiritu] *Amissa vita.*

(f) Adscriptus] *Fato praefititus, infra dictus.*

(g) Qui reperit] *Ipse Phaedrus.*

(h) Novissime] *Ultimo.*

(i) Bonus] *Probus quispiam.*

FABULA XI.

Hercules de Pluto.

O Pes invisa merito sunt forti viro,
Quia dives arca veram laudem (a) intercipit.
Coelo receptus propter virtutem Hercules,
Cum (b) gratulantes persalutasset Deos,
Veniente Pluto, qui Fortunae est filius,

(a) Intercipit] *Facit, ut, qui possidet, virtutem, unde vera paratur long, negligat.*

(b) Gratulantes] *Qui ei nitemur honorum gratulabuntur.*

Avertit oculos : Causam quaeſivit (c) Pater.
H. Odi, inquit, illum, quia malis amicus est,
Simulque (d) obiecto cuncta corrumpit Incro.

(c) Pater] Jupiter.

(d) Obiecto] Offensato & obato.

FABULA XII.

De Leone Regnante.

UTILLUS homini nihil est, quam (a) recte loqui.
Probanda cunctis est quidem Sententia,
Sed (b) ad perniciem solet (c) agi sinceritas.
Cum se ferarum Regem fecisset Leo,
Et aquitatis vellet (a) laudem consequi,
A pristina deflexit consuetudine,
Atque inter illas tenui contentus cibo,
Sancta incorrupta jura reddebat fide.

(a) Recte] Vero, sincere, aperte, ex animo.

(b) Ad perniciem] Sincere loquentis.

(c) Agi] Trahit.

(d) Laudem] Al. famam.

B Ar
H i
Quod d
Sinite,
Et usurp
Pares d
Hoc a
Habitu
(a) Cap
(b) A
(c) Sua
(d) Vel
(e) Suffi

Caetera defunt.

C U
Aef
Vexat
Inter ve
(a) Nav

F A.

FABULA XIII.

Imperfecta & obscoena.

FABULA XIV.

Obscoena.

FABULA XV.*De Capreis Barbatis.*

Barbam (a) capella cum impetrasset (b) a Jove,
 Hirci moerentes indignari cooperant,
 Quod dignitatem foeminae aequassent (c) suam.
 Sinite, inquit, illas gloria vana frui,
 Et usurpare (d) vestri ornatum munieris,
 Pares dum non sint vestræ fortitudinis.
 Hoc argumentum moner, ut (e) sustineas tibi
 Habitu esse similes, qui sunt virtute impares.

(a) Capella impetrasset] *Al. capellæ impetrassent.*(b) A Jove] *Al. ab.*(c) Suam] *An forte sive, viz. dignitati.*(d) Vestri ornatum munieris] *i. e. Qui ad vos proprio pertinet.*(e) Sustineas] *Augo animo sive.***FABULA XVI.***Gubernator & nautæ.*

CUM de Fortunis quidam quereretur suis,
 Aesopum finxit, consolandi gratia:
 Vexata saevis (a) navis tempestatibus
 Inter vectorum lacrymas, & mortis metum;

(a) Navis] *Ita W. al. navi & mutatur dies.*

Faciem ad serenam subito mutata die,
 Ferri secundis tuta coepit flatibus,
 Nimiaque nautas hilaritate extollere.
 Factus (b) periclo tum gubernator sophus ;
 G. Parce gaudere oportet, *dy* sensim queri,
 Totum quia vitam miscet dolor, *dy* gaudium.

(b) Periclo] Experientia.

F A B U L A XVII.

Canum Legati ad Jovem,

C Anes legatos olim misere ad Jovem,
 (a) Melioris vitae tempus oratum suac,
 Ut sese abriperet hominum contumeliis,
 (b) Furfuribus sibi conspersum quod panem darent,
 Fimoque turpi maximam explerent famam.
 Profecti sunt legati non celeri pede,
 Dura naribus scrutantur escam in stercore,
 (c) Citati (d) non respondent : vix tandem invenit
 Eos Mercurius, & (e) turbatos adtrahit.
 Tum vero vultum magni ut viderunt Jovis,
 Totam rimentes concacarunt Regiam.
 Propulsi vero fustibus, vadunt foras ;
 Verat dimitti magnus illos Jupicer.
 (f) Mirati sibi legatos non revertier.
 Turpe aestimantes aliquid commissum a suis,
 Post aliquod tempus alios (g) adscribi jubent.

(a) Melioris, &c.] *Malius Ursinus, Meliora vitae tempora, &c.*
 (b) Furfuribus conspersum] *Panem sordidum, acerosum, e paleo
 esse actre.*
 (c) Citati] *Voco Prosternis Mercurii.*
 (d) Non respondent] *Occupari tempore servanda &c.*
 (e) Turbatos] *Negligentia sua conscientia.*
 (f) Mirati] *Canes, qui domi manserant.*
 (g) Adscribi] *Superioribus Legatis adjungi, quia suffici.*

Lib.
 Rumo
 Time
 Odore
 Manda
 Adeun
 Concep
 Quaflia
 (k) C
 Repen
 Reclan
 Sic est
 Non est
 Nec est
 Non ve
 (n) Ne
 Sed hoc
 Illi aut
 Nunqua
 Ita num
 Novum

(h) Pro
 (i) Ca
 (k) Ca
 (fusos)
 (l) Om
 (m) Ne
 (n) Ne
 (o) Pro

H
 M Al
 G
 Sinuque
 Namque
 Hanc alia
 Respondi

Rumor legatos superiores (b) prodidit.
 Timentes rursus aliquid ne simile accidat,
 Odore (i) canibus anum, sed multo, replent :
 Mandata dant, legati mittuntur, statim
 Adeunt : rogantes, aditum continuo impetrant.
 Concedit Genitor tum Deorum maximus,
 Quassatque fulmen, tremere coepere omnia,
 (k) Canes (confusus subito quod fuerat fragor)
 Repente odorem mixtum cum merdis cacant :
 Reclamant (l) omnes vindicandam injuriam.
 Sic est locutus ante poenam Jupiter.
 Non est Legatos (m) Regis non dimittere,
 Nec est difficile poenas cu pae imponere :
 Non veto dimitti : Verum cruciari fame,
 (n) Ne ventrem continere non possint suum.
 Sed hoc feretis (o) pro judicio praemium :
 Illi autem qui miserunt vos tam fuitiles,
 Nunquam carebunt hominis contumelias.
 Ita nunc legatos expectant & posteri,
 Novumque venire qui vider, culum olfacti.

(b) Prodidit] Turpitudinem eorum fecit palam.

(i) Canibus] Legationem obituri.

(k) Canes (confusus, &c) 3 *Legi cum Gronovio, Canes (confusus subitus fecerat fragor.)*

(l) Omnes] Coolites, qui Jovi adstabant.

(m) Non est Regis] Officium.

(n) Ne-non possint] Alios.

(o) Pro judicio] Ex sententia Iudicis, ut pro Roftris, pro Curia.

FABULA XVIII.

Homo dy colubra. Misericordia nictiva.

Malis qui fert auxilium, post tempus dolet.
 Gelu rigentem quidam colubram sustulit,
 Sinuque fovit, contra se ipse misericors :
 Namque ut resecta est, necuit hominem protinus.
 Hanc alia cum rogaret causam facinoris,
 Respondit : *Ne quis discat prodesse improbus.*

FABULA XIX.

Vulpes & Draco.

Vulpes cubile fodiens, dum terram cruit,
 Agitque plures altius cuniculos;
 Pervenit ad Draconis speluncam (a) ultimam
 Custodiebat qui thesauros abditos.
 Hunc simul aspexit, V. *Oro ut imprudentiae*
Des primum veniam: deinde, (b) si pulcre vides
Quam non conveniens aurum sit vitae meae,
Respondeas clementer, quem fructum capis
Hoc ex labore, quodue tantum est praemium,
Ut careas somno, & aevum in tenebris exigas?
 D. *Nullum, inquit, ille; Verum hoc a summo mihi*
Jove attributum est. V. Ergo nec sumis tibi,
Nec ulli donas quicquam? D. Sic Fatis placet.
 V. *Nolo irascaris, libere si dixero:*
Diis est iratis natus, qui est similis tibi.

(a) Ultimam } Fort, ultimum, ad ultimum.

(b) Si } Siquidem, quum.

In Avarum.

¶ Abiturus illuc, quo priores abierunt,
 Quid mente caeca miserum torques spiritum?
 Tibi dico, Avare, gaudium haeredis tui:
 Qui thure superos, ipsum te fraudas cibo,
 Qui tristis audis musicum citharae sonum,
 Quem tibiarum macerat jocunditas,
 Opsoniorum pretia cui gemitum exprimunt.
 Qui, dum (a) quadrantes (b) aggeras patrimonio,
 Coelum fatigas folido perjurio,

(a) Quadrantes } Minimam pecuniam.

(b) Dum } Diverso modo accumulas.

Qui

Qui (c) circumcidis omuem impensam funeris,
(d) Libitina ne quid de tuo faciat lucrum.

(c) Circumcidis] Recidis.

(d) Libitina] Funerum præses, cuius in templo vendebantur omnia ad funus necessaria.

F A B U L A XX.

phaedrus de Fabulis.

Quid judicare (a) cogiret livor modo,
Licet (b) dissimulet, pulcre tamen intelligo,
Quicquid putabit esse dignum memoriae,
Aesopi dicet: Si quid minus (c) adriferit,
A me (d) contendet fictum quovis pignore,
Quem volo refelli jam nunc responso meo:
Sive hoc ineptum, sive laudandum est opus,
Invenit (e) ille; nostra perfecit manus.
Sed exsequamur coeptum propositi ordinem.

(a) Cogiter] Cogitur al.

(b) Dissimulet] Celare velit.

(c) Adriferit] Placuerit.

(d) Contender quovis pig.] Will lay any Wager.

(e) Ille] Aesopus.

F A B U L A XXI.

De Simonide.

Homo doctus in se semper divitias habet.
Simonides, qui scripsit egregium melos,
Quo (a) paupertatem sustineret facilius,
Circumire coepit urbes Asiae nobiles,
Mercede accepta laudem victorum canens.
Hoc genere quaestus postquam locuples factus est,
Venire in patriam voluit cursu pelagio,
(a) Paupertatem sustineret] Se in paupertate aleret.

Erat

(Erat autem natus, ut aiunt, in Ceo insula.)

Ascendit navem: Quam tempestas horrida,
Simul & vetustas medio dissolvit mari.

Hi (b) zonas, illi res pretiosas colligunt,
Subsidium vitae. Quidam (c) curiosior:

Q. Simonide, tu ex opibus nihil sumis tuus?

S. Mecum, inquit, mea sunt cuncta. Tunc pauci enatant,
Quia plures onere degravati perierant.

Praedones adsunt; rapiunt, quod quisque extulit:
Nudos relinquunt. Forte Clazomenae prope

Antiqua fuit urbs, quam petierunt naufragi.

Hic literarum quidam studio deditus,

Simonidis qui saepe versus legerat,

Eratque absentis admirator maximus,

Sermone ab (d) ipso se) cognitum cupidissime

(f) Ad se recepit, veste, nummis, (g) familia

Hominem exornavit. Caeteri (h) tabulam suam

(i) Porrigunt, rogantes victimam; quos casu obvius

Simonides ut videt; Dixi, inquit, mea

Mecum esse cuncta; vos quod (k) rapuistis, perit.

(b) Zonas] In quibus refrigerari habebant penniam.

(c) Curiosior] Alia sc. paratior ad inquirendum.

(d) Ipso] Coheret cum Sermone.

(e) Cognitum] Simonidens.

(f) Ad se] Domum suam.

(g) Familia] Servis.

(h) Tabulam] Qua depicta fuit naufragii species ad movendam misericordiam.

(i) Porrigunt] All. portant, lege per'gunt, ut per'gunt, sur'gunt
pro perrigunt, surrigunt.

(k) Rapuistis] E navi.

M^o

E

At ille

Qui ma

(a) Ex

F^o

(a)

M. Con

Ubi im

Moror

In cap

Et ma

Laboro

Quid b

F. Est

Sed il

Aras

Reges

Ego gr

Te cir

Nihil

(d) S

(a)

(b)

(c)

(d)

FABULA XXII.

Mons Parturiens.

MONS parturibat gemitus immanes cicens,
Eratque in terra maxima expectatio;
At ille murem peperit. Hoc scriptum est tibi,
Qui magna cum minaris, (a) extricas nihil.

(a) *Extricas*] *Expedis, absolvus.*

FABULA XXIII.

Formica & Musca.

Formica & Musca contendebant acriter,
(a) Quae pluris esset: Musca sic coepit prior;
M. Conferre nostris tu potes te laudibus?
Ubi immolatur, (b) extra praegusto Deum;
Moror inter aras, templa perlustro omnia;
In capite Regis sedeo cum visum est mihi,
Et matronarum casta delibo (c) oscula:
Laboro nihil, atque optimis rebus fruor.
Quid horum simile tibi contingit, rustica?
F. Est gloriosus sane convictus Deum;
Sed illi qui invitatur, non qui invisus est:
Aras frequentas; nempe abigeris, quo venis;
Reges commemoras, & matronarum oscula;
Ego granum in hyemem cum studiose congero,
Te circa murum video pasci stercore.
Nihil laboras, ideo, cum opus est, nil habes.
(d) *Superbae* jaegas, tegere quod debet pudor.

(a) *Quae*] *Utra.*

(b) *Extra Deum*] *Victoriarum Diis sacrarum.*

(c) *Oscula*] *Diminut. ab ore.*

(d) *Superba*] *Tu superba. Infra retudi superbiam.*

Aestate

Aestate me lacesſis : cum bruma vſt, ſiles.
Mori contractam cum te cogunt frigora,
Me copioſa recipit incolumem domus.
Satis profeſſo retudi ſuperbiam.

¶ Fabella talis hominum (e) diſcernit notas
Eorum, qui ſe falſis ornant laudibus,
Et quorum virtus exhibet ſolidum decus,

(e) Diſcernit notas] Diftinguiſhes the Characters.

F A B U L A XXIV.

Poeta de Simonide a Diis ſervatus.

Quantum valerent inter homiues literae,
Q Dixi ſuperius : quantus nunc illis honos
A ſuperis ſit tributus, tradam memoriae.
Simonides idem ille, de quo retuli,
(a) Victorii laudeni cuidam (b) Pyctae ut ſcribereret,
Certo (c) condixit pretio : Secretum petit :
(d) Exigua cum fraenaret materia (e) impetum,
(f) Uſus Poetae, ut moris eſt, licentia,
Atque interpoſuit (g) gemina Ledaſ ſidera,
Auctoritatem (h) ſimilis referens gloriae :
(i) Opus adprobavit, ſed mercedis tertiam.

(a) Victorii] *M. viſtoris.*

(b) Pyctae] *Ruferis. Pycta, pugil.*

(c) Condixit] *Paetus eſt ſe ſcripturam.*

(d) Exigua materia] *Argumentum angulfum & tenui.*

(e) Impetum] *Ingenii poeſici.*

(f) Uſus] *Quid ſi uſu'ſt.*

(g) Gemina Ledaſ] *Caſtorem & Pollucem.*

(h) Similis] *Nam fuerant & illi victores Pyctae.*

(i) Opus adprobavit] *Nempe Simonides opus ſuum adprobavit tam Pyctae quam aliis. Ita opus illud abſolutum dedit, ut ipſe Pycta non haberet, quod improbaret. Tempis nusquam ſe dedit V. C. Petrus Danet, quam hoc loco. Approbavit veris laudavit, ſc. Pycta. Inde conſequens fuit, ut pro accepit verteret de- nauit. Quod a Phaedri mente abherret.*

LIB. IV.

Accepit p

(k) Illi,

Verum ut

Ad coenar

Hodie in u

Fraudatu

Ne male

Promiſit

Splendeſ

Magno a

Repente

Sudore u

Humanita

Mandan

(r) Illius

Homo p

Unum p

Ruina c

Nec ulli

(f) U

Omnes

Vati de

(k) Il

(l) Lau

(m) Ir

(n) Gr

(o) De

(p) Co

(q) Pro

(r) Ill

(f) U

(t) N

Accepit partem. Cum reliquam posceret,
 (k) Illi, inquit, reddent quorum sunt (l) laudes duas.
 Verum ut ne (m) iratum te dimissum sentiam,
 Ad coenam mihi promitte; cognatos volo
 Hodie invitare, quorum es in numero mibi.
 Fraudatus quamvis, & dolens injuria,
 Ne male dimissam (n) gratiam corrumperet,
 Promisit: rediit hora dicta; recubuit.
 Splendebat hilare poculis convivium:
 Magno apparatu laeta resonabat domus.
 Repente cum duo juvenes sparsi pulvere,
 Sudore multo (o) defluentes (p) corpora.
 Humanam supra formam, cuidam servulo
 Mandant, ut ad se (q) provocet Simonidem,
 (r) Illius interesse, ne faciat moram.
 Homo perturbatus excitat Simonidem:
 Unum promorat vix pedem triclinio,
 Ruina camerae subito oppressit caeteros,
 Nec ulli juvenes sunt reperti ad januam.
 (s) Ut est vulgatus ordo narratae rei,
 Omnes scierunt (t) numinum praesentiam
 Vati dedisse vitam mercedis loco.

(k) Illi] ~~Castor~~ & Pollux.

(l) Laudes duas] Duae, conjectit Scheff. Laudes duas, sc. partes.

(m) Iratum] W. Irate.

(n) Gratiam corr.] Amicitiam dirumperet, deperdere.

(o) Defluentes] Al. Diff.

(p) Corpora] Synecdoche, subintell. ad Hor. ad caetera pene gemelli.

(q) Provocet] Evocet.

(r) Illius] Simonidius.

(s) Ut est vulgatus] Simulac in unigum manavit.

(t) Numinum] Cujus & Pollucis.

F A B U L A XXV.

Epilogus. Poeta ad Eutycum.

Supersunt mihi, quae scribam, sed parco sciens :
 Primum, esse ne tibi videar molestior,
 (a) Distringit quem multarum rerum varietas :
 Dein, si quis eadem forte conari velit,
 Habere ut possit aliquid operis residui ;
 Quamvis (b) materiae tanta abundet copia,
 Labori faber ut desit, non fabro labor.
 Brevitatis nostrae praemium ut reddas, pero,
 Quod es pollicitus ; (c) exhibe vocis fidem.
 Nam vita morti propior est quotidie,
 Et hoc minus tui ad me veniet muneris,
 Quo plus consumet temporis dilatio.
 Si cito rem perages, usus fiet longior :
 Fruar diutius, si celerius coepero.
 Languentis aevi dum sunt aliquae reliquiae,
 Auxilio locus est : (d) Olim senio debilem
 Frustra adjuvare bonitas nitetur tua,
 Cum jam desierit esse beneficium utile,
 Et mors vicina flagitabit debitum.
 Stultum admovere tibi preces existima,
 Proclivis ultro cum sit (e) misericordia,
 Saepe impetravit veniam confessus reus ;
 Quanto innocentius justius debet dari ?
 Tuae prius sunt (f) partes, aliorum dein :

(a) Distringit] *Al. de---*

(b) Materiae] *Fabularis ad scriptendum.*

(c) Exhibe vocis fidem] *Praesta, & represento, quod vocem publicar. es.*

(d) Olim] *De tempore futuro.*

(e) Misericordia] *Quae in te est.*

(f) Partes] *Ut mihi praefidio sit.*

Lib. IV.
 Similiqu
 Decerne
 Et gratu
 Excedit
 Sed diffi
 Integrit
 A noxic
 Qui sint
 Ego, q
 (h) Pa
 Duna (i)

(g) Sp

(h) Ve

(i) Sa

Similique gyro venient aliorum vices.
Decerne, quod religio, quod patitur fides,
Et gratulari me fac judicio tuo.
Excedit animus, quem proposuit, terminum;
Sed difficulter continetur (g) spiritus,
Integritatis qui sincerae conscius,
A noxiorum premitur insolentiis.
Qui sint requires: adparebunt tempore.
Ego, quandam legi quam puer sententiam.
(h) *Palam musiri plebe o piaculum est,*
Dum (i) sanitas constabit, pulcre meminero.

(g) *Spiritus*] *Animi impetus.*

(h) *Versus* est Ennii.

(i) *Sanitas*] *Sana mens.*

LIBER

LIBER V.

Prologus ad Particulonem.

Cum destinasse terminum operi statuere
 (a) In hoc, ut aliis esset materiae satis,
 Consilium tacito corde damnavi meum.
 Nam si quis talis etiam est tituli (b) cupidior.
 Quo pacto divinabit quidnam omiserim,
 (c) Ut illud (d) ipsum cupiam famae tradere :
 Sua cuique cum sit animi cogitatio.
 Colorque proprius: ergo non (e) levitas mihi,
 Sed certa ratio causam scribendi dedit.
 Quare, Particulo, quoniam caperis fabulis,
 Quas (f) Aesopias, non Aesopi, nomino :
 Quasi paucas ostenderit, ego plures distero,
 (Usus verusto genere ; sed rebus novis.)
 Quartum libellum dum vacive perleges.
 (g) Hunc obtrectare si volet malignitas,
 Imitari dum non possit obtrectet (h) licet.
 Mihi parca laus est, quod tu, quod similes tui
 Vestras in chartas verba transferti mea,

(a) In hoc] *Ad hoc, hoc fine.*

(b) Cupidior] *Sic W. al. artifex.*

(c) Ut] *Quantumvis.*

(d) ipsum] *Hominem illum cupidorem.*

(e) Levitas] *Animi inconstans.*

(f) Aesopias, non Aesop.] *Quod non essent omnes Aesopis, verum plurimae ad exemplum fabularum Aesopicarum confitae. Aesopus autem Eustathius penult. longa ob diphthongum, al. scrib. Aesopeas.*

(g) Hunc] *Quintum.*

(h) Licet] *Per me licet ut.*

Lib. V.

Digoumo

(i) Illite

(i) Illite
rum.
boran

e in

(k) Ne

A Esop

Cu

(a) Auct

Ut quida

Qui pret

Si marmo

Trito My

Adeo fuc

Invidia m

Sed jan

(a) Aucto

conse

(b) Fabuli

Locu

pessim

tati

Item

hae

meae

D

Emet

Ath

Ut mos es

(a) Phale

Dig-

Dignumque longa judicatis memoria.

(i) Illiteratum plausum (k) ne desidero.

(i) Illiteratum pl.] Ita Ed. W. optime pro Illiteratorum, indocto-
rum. Alii In literatum plausum ire desidero cui versui la-
boranti ita subvenit Gud. In literarum ire plausum desidero
e in ire producta propter pl. seq.

(k) Ne] Ne quidem, rectius fortassis nec.

Poeta.

A Esopi nomen sicubi interposuero,
Cui reddidi jampridem quicquid debui,
(a) Auctoritatis esse scito gratia:
Ut quidam artifices nostro faciunt seculo,
Qui premium operibus majus inveniunt, novo
Si marmori adscripserunt Praxitelem suo,
Trito Myronem argento. (b) Fabulae exaudiunt
Adeo fucatae. Plus vetustis jam favet
Invidia mordax, quam bonis praesentibus.
Sed jam ad fabellam talis exempli feror.

(a) Auctoritatis grati:] Ad maiorem auctoritatem scriptis meis
conclia dam.

(b) Fabulae exaudiunt Adeo fucatae] Al. exaudiant, & fugatae;
Locus in mendo cubat jamdudum desperatus, quem ideo, sed
pessimo exemplo, exulare, iussiunt pleriq; editores. Ita sani-
tati restituendum censuit J. Fr. Gron.---- Fabulae exeat,
Item fucatae. Ingeniose. In lucem, inquit, exeat, edantur
hae fabulae fuso nominis Aesopi adornatae, cum revera
meae sint.

F A B U L A I.

Demetrius Rex, & Menander Poeta.

DEmetrius, qui dictus est (a) Phalereus:
Athenas occupavit imperio improbo.
Ut mos est vulgi, passim & certatim ruunt,

(a) Phalereus] Per diuersin ult. Syll. pro Phalereus, φαλερις.

(b) FELICITER, subclamant; ipsi principes
Illam osculantur, qua sunt oppressi, manum,
Tacite gementes tristem fortunae vicem.
Quinetiam refides, & sequentes otium,
Nē (c) defuisse noceat, reptant ultimi;
In queis Menander nobilis comoediis,
(Quas, ipsum ignorans, legerat Demetrius,
Et admiratus fuerat ingenium viri.)
Unguento delibutus, vestitu affluens,
Veniebat gressu delicato, & languido.
Hunc ubi Tyrannus vidit extremo agmine,
Quinam Cinaedus ille (d) in conspectu meo
Audet venire? Responderunt proximi:
Hic est Menander scriptor. Mutatus statim,
(e) Compellat hominum blande, dextramque arripit.

(b) Feliciter] Hac voce utebantur bene precentes.
(c) Defuisse] Nempe expellato officio.
(d) In conspectu meo] Pro in conspectum meum, sed non caret
exemplo.
(e) Compellat, &c.] Habetur hic versus pro notba.

F A B U L A. II.

Viatores & Latro.

(a) **V**iam expediti pariter carpebant duo,
Imbellis alter, alter at promptus manus.
Ocurrit illis Latro, & intentans necem
Aurum poposcit: autax confessim irruens
Vim vi repellit, ac ferro incautum occupat,
Et vindicavit sese forti dextera.
Latrone occiso, timidus accurrit comes,
Stringitque gladium: dein rejecta penula:
Cedo, inquit illum; jam curabo, sentiat

(a) Viam, &c.] Non sunt hī quinque versus Phaedri.

Lib.

Quos a
Vellem

(b) Co

Nunc c

(c) Ut

Ego, q

(e) Sci

Illi a

Qui re

(b) Co

(c) Ut

(d) Ig

(e) Sci

(f) Sc

C Alv

Qu

Tunc il

Voluisti

Injuriae

Respon

Quia (b

Sed te,

Quae de

Optem n

Hoc a

Qui cas

(a) Co

(b) No

(c) Da

(d) Ce

Quos

*Quos attentarit. Tunc qui depugnaverat,
Vellem istis verbis saltem adjuvisses modo,
(b) Constantior fuisse, vera existimans.*

Nunc conde ferrum, & linguam pariter futilem.

(c) Ut possis alios (d) ignorantes fallere ;

Ego, qui sum expertus quantis fugias viribus,

(e) Scio, quod virtuti non sit credendum tuae.

*Illi adsignari debet haec narratio,
Qui re (f) secunda fortis est, dubia fugax.*

(b) Constantior] Animosior.

(c) Ut] Quamvis, et si.

(d) Ignorantes] Te & timiditatem tuam.

(e) Scio quod] Minus latine, lege quam:

(f) Secunda] Prospera, & bene gesta.

FABULA III.

Calvus & Musca.

*C*Alvi momordit musca nudatum caput : (vem ;
Quam opprimere captans, alapam sibi duxit gra-

Tunc illa irridens : M. Punctum volucris parvulae

Voluisti morte ulcisci, quid facies tibi,

Injuriae qui addideris (a) contumeliam ?

Respondit : C. Mecum facile redeo in gratiam ;

Quia (b) non fuisse mentem laedendi scio :

Sed te, contemti generis animal improbum,

Quae delectaris bibere humanum sanguinem,

Optem necare, vel majore incommodo.

Hoc argumentum, veniam mage (c) dari docet,

Qui casu peccat, quam qui (d) consilio est nocens,

(a) Contumeliam] Nam contumeliosum est alicui alapam infligere.

(b) Non fuisse] Mibi sc.

(c) Dari] Ei sc.

(d) Consilio] Data opera.

(e) Illum esse quavis poena dignum judico.

(e) Illum] *Quis consilio nocet.*

F A B U L A IV.

Homo & Asinus.

Quidam immolasset verrem cum sancto Herculi,
Cui pro salute votum debebat sua,
Asello jussit reliquias poni hordei.
Quas aspernatus ille, sic locutus est.
Tuum libenter prorsus adpeterem cibum,
Nisi, qui nutritus (a) eo esset, jugulatus foret.

Hujus respectu fabulae deterritus

Periculorum semper (b) reputavi lucrum.

Sed dicens : Qu. *Qui rapuere divitias, habent.*

Phaed. *Numeremus, agedum, qui depreensi perierint.*

Majorem turbam (c) punitorum reperies.

Paucis temeritas est bono, multis malo.

(a) Eo esset] *Om. al. illo est.*

(b) Reputavi] *Om. al. vitavi.*

(c) Punitorum] *Eorum, qui depreensi poenas dederunt.*

F A B U L A V.

Scurra, & Rusticus.

Pravo favore (a) labi mortales solent,
Et (b) pro iudicio dum stant erroris sui,
Ad poenitendum (c) rebus manifestis agi.

Facturus iudos quidam (d) dives nobilis,
Proposito cunctos invitavit praemio,

(a) Labi] *Abducere.*

(b) Pro iudicio dum stant] *i. e. Tuentur errorem suum.*

(c) Rebus manifestis] *Quam res palam factae sunt.*

(d) Dives nobilis] *Vix patitur haec conjungi mos Romanus,*
melius nobiles.

Quam

Lib. V.

Quam q

Venere

Quos in

Habere

Quod in

Dispersi

Paulo an

In scena

Sine app

Silentium

Ille in si

Et sic po

(b) Ver

Et excu

Nihil est

Hominen

Hoc vidi

Me vinc

Idem fab

Fit turb

Et (m)

Uterque

Movetq

Tunc fin

Porcellu

(e) Laud

(f) Sal

(g) Civ

(h) Ver

(i) Simu

(k) Rep

(l) Fav

(m) Der

(n) Faci

Quam quisque posset ut novitatem ostenderet,
 Venere artifices (e) laudis ad certamina
 Quos inter scurra notus urbano (f) sale
 Habere dixit se genus spectaculi,
 Quod in theatro nunquam prolatum foret.
 Dispersus rumor (g) civitatem concitat :
 Paulo ante vacua turbam deficiunt loca.
 In scena vero postquam solus constituit,
 Sine apparatu, nulis adjutoribus,
 Silentium ipsa fecit expectatio.
 Ille in suum repente denisit caput,
 Et sic porcelli vocem est imitatus sua.
 (h) Verum ut subesse pallio contenderent,
 Et excuti juberent : Quo facto, (i) simul
 Nihil est (k) repertum, multis onerant laudibus.
 Hominemque plausu prosequuntur maximo.
 Hoc vidit fieri Rusticus : *Non mehercule*
Me vincet, inquit ; & statim professus est
Idem facturum melius se postridie.
 Fit turba major : Jam (l) favor mentes tener,
 Et (m) derisuri, non spectaturi sedent.
 Uterque prodit. Scurra digrunxit prior,
 Moverque plausus, & clamores fuscitat.
 Tunc simulans sese vestimentis Rusticus
 Porcellum obtegere, (quod (n) faciebat scilicet,

(e) *Laudis ad certamina*] *Laudem allatura.*

(f) *Sale*] *Facetiis, dipteris.*

(g) *Civitatem*] *Omnes cives.*

(h) *Verum*] *Porcellum.*

(i) *Simul*] *Pro simulac.*

(k) *Repertum*] *Sub pallio.*

(l) *Favor*] *Quo scurrae favebant.*

(m) *Derisuri*] *Rusticum,*

(n) *Faciebat*] *Obtegebat re vera.*

Sed, in (o) priore quia nil compererant, (p) latens)
Pervellit aurem (q) vero, quem celaverat.
Et cum dolore vocem (r) naturae exprimit.
Adclamat populus *Scurram multo similius*
Imitatum, & cogit Rusticum trudi foras.
At ille profert ipsum porcellum e sinu,
Turpemque (s) aperto pignore errorem probans;
En! hic declarat, quales sitis judices!

(o) Priore] *Scurra.*

(p) Latens] *Non observatus, non excusus est.*

(q) Vero] *Porcello.*

(r) Naturae] *Naturalem porcelli vocem.*

(s) Aperto pignore] *Manifesto argumento, indicio.*

FABULA VI.

Poeta ad Particulonem.

A Dhuc supersunt multa, quae possim loqui,
Et copiosa abundat rerum varietas :
Sed temperatae suaves sunt argutiae,
Immodicæ offendunt. Quare, vir sanctissime
Particulo, nomen chartis visturum meis,
Latinis dum manebit pretium literis,
Si non ingenium, certe brevitatem adproba.
Quae commendari tanto debet justius,
Quanto Poetae sunt (a) molesti validius.

(a) Molesti] *Quum Poetae sunt molesti & importuni, quanto
quis brevior est, tanto magis commendandus.*

Lib.

J Nven
Acc
HEIA,
Ostend
Superum
Carbone
Quen

(a) De
(b) In
tre
(c) Pra

U Bi
A
Facile a
(b) P
Operam
Is forte
Dum Pe
Nec op
(c) Dua
Inter m
Domum
Ad sani
Ut spec

(a) Au
tellij
(b) Pri
(c) Dua
Vid

FABULA VII.

Duo Calvi de invento pectine.

Invenit calvus forte in trivio pectinem ;
 Accessit alter aequa (a) defectus pilis,
HEIA, inquit, (b) *IN COMMUNE*, quodcunq; est lucri.
 Ostendit ille (c) praedam, & adjecit simul,
Superum voluntas favit, sed fato invido :
Carbonem, ut aiunt, pro thesauro invenimus.
 Quem spes delusit, huic querela convenit.

(a) *Defectus*] *Spoliatus*.(b) *In commune*] *Sic loquitur Seneca ep. 119. Quoties aliquid inveni, non expendo donec dicas IN COMMUNE. Ipse mihi dico:*(c) *Praedam*] *Pictinem.*

FABULA VIII.

Princeps Tibicen.

Ubi vanus animus (a) aura captus frivola
 Arripuit insolentem sibi fiduciam,
 Facile ad derisum stulta levitas ducitur.
 (b) Princeps tibicen notior paulo fuit,
 Operam Bathylla solitus in scena dare.
 Is forte ludis, non satis memini quibus,
 Dum Pegma rapitur, concidit casu gravi
 Nec opinans, & sinistram fregit tibiam,
 (c) Duas cum dextras maluisset perdere ;
 Inter manus sublatus, & multum gemens
 Domum refertur. Aliquot menses transeunt,
 Ad sanitatem dum venit curatio.
 Ut spectatorum mos est, & lepidum genus,

(a) *Aura frivola*] *Vulgi gratiam & favorem, qui frivulus est, intelligit.*(b) *Princeps*] *Nomen proprium tibicinis.*(c) *duas dextras*] *Tibias, iocatur in ambiguitate vocis Tibiae.*
Vid. Didasc. Heant. Ter.

Desiderari coepit, cuius (c) flatibus
Solebat excitari saltantis vigor.
Erat facturus ludos quidam nobilis,
Et incipiebat (d) ingredi Princeps, eum
Adducit (e) pretio, precibus, ut tantummodo
Ipso ludorum ostenderet sese die.
Qui sunul advenit, rumor de Tibicine
Fremit in theatro. Quidam affirmant mortuum :
Quidam in conspectum proditurum sine mora :
Aulaeo misso, devolutis tonitribus,
Dii sunt locuti more (f) translatatio.
Tunc chorus (g) ignotum mox reducto canticum
Imposuit, cuius haec fuit sententia : [CIPE.
LAETARE INCOLUMIS ROMA, SALVO (h) PRIN-
In plausus consurrectum est : Jactat basia
Tibicen, (i) gratulari fautores putat.
Equester ordo stultum errorem intelligit,
Magnoque risu canticum repeti jubet.
Iteratur illud : (k) Homo meus se in pulpito
Totum prosternit : plaudit inludens (l) eques :
Rogare populus hunc coronam existimat.
Ut vero (m) cuneis notuit res omnibus ;
Princeps ligato cruce, nivea fascia,
Niveisque tunicis, niveis etiam calceis,

(c) Flatibus] Tibide canticibus.

(d) Ingredi Princeps] Ita W. al. Princeps ingredior.

(e) Pretio, precibus] Qua pretio, qua precibus.

(f) Translatatio] Consueto, solito.

(g) Ignotum mox reducto] Ignotum Tibicini, qui adfuerat, & modo reductus esset.

(h) Principe] Tiberio, cum sublatuus esset Sejanus conjurator.

(i) Gratulari] Sibi, uspote Principi.

(k) Homo meus] My Gentleman, i. e. de quo institutus est mihi Sermo. Wate habet Homo iners, sed invito verju.

(l) Eques] Collective pro equires.

(m) Cuneis] Populo in cuneis sedenti.

Superbiens honore (n) divinae domus,
Ab universis capite est protrusus foras.

(n) *Divinae*] *Augustae Caesareae*.

FABULA IX.

Occasio depicta.

(a) **C** Ursu volucri pendens in novacula,
Calvus, comosa fronte, nudo corpore,
Quem, si occuparis, teneas, elapsum semel
Non ipse possit Jupiter (b) reprehendere :
Occasionem rerum significat (c) brevem.
¶ Effectus impediret ne segnis mora,
Finxere antiqui talem effigiem (d) Temporis.

(a) *Cursu*] *W. Cur sic.*
(b) *Reprehendere*] *Revocare.*
(c) *Brevem*] *Brevem esse.*
(d) *Temporis*] *Occasionis.*

FABULA X.

Taurus & Vitulus.

A Ngusto in aditu Taurus luctans cornibus
Cum vix intrare posset ad praesepia,
Monstrabat vitulus, quo se pacto (a) fletteret :
T. Tace, inquit, ante hoc nivi, quam tu natus es.
¶ Qui doctiorem emendat, sibi dici putet.

(a) *Fletteret*] *Al. plenteret.*

FABULA XI.

Canis & Venator.

A Dversus omnes fortis velocias feras
Canis, cum domino semper fecisset satis,

Lan-

Languere coepit annis ingrávantibus,
 Aliquando objectus hispidi pugnae suis,
 Adripuit aurem: Sed cariosis dentibus
 Praedam dimisit. Hic tum venator dolens,
 Canem objurgabat. Cui (a) senex contra latrans,
 (b) *Non me destituit animus, sed vires meae:*
Quod fuimus (c) lauda, si jam damnas quod sumus.
 ¶ Hoc cur, Philete, (d) scripserim, pulcre vides.

(a) *Senex*] *Canis.*

(b) *Non me*] *Al. non te.*

(c) *Lauda, si— quod sumus*] *Editi, Qu. fu. laudas. jam damnas
 qu. non sumus.* *Scriptum erat LAUDASI AM. Sed cum
 evanueris primum I, traxerunt S. ad LAUDA, atq; ita cum
 claudicaret versus Pithaeus intrusus non, abest enim MSS.
 Pith. & Remens. ex Gudio.*

(d) *Cur scripserim*] *Nempe ad excusandum me tibi quia annis
 jam ingrávantibus non sum, qui fueram. Me quoque destitu-
 sunt vires meae.*

APPENDIX

FABULARUM,

A

MARQUARDO GUDIO

Ex Manucripto Divionensi descriptarum.

FABULA I.

MILUUS AEGROTANS.

MUltos quam menses aegrotasset Miluus;
 Nec jam videret esse vitae spem suae;
 Matrem rogabat, sancta circumiret loca,
 Et pro salute vota faceret maxima.
 Faciam, inquit, fili; sed opem ne non impetrem, 5
 Vehementer vereor; sed qui delubra omnia
 Vastando, cuncta polluisti altaria,
 Sacrificiis nullis parcens, nunc quid vis rogem?

F A-

F A B. II.

LEPORES VITAE PERTAESI.

Qui sustinere non potest suum malum,
Allos inspiciat, & discat tolerantiam.
Aliquando in silvis strepitu magno conciti
Lepores clamant, se propter a filios metus
Finire velle vitam. Sic quemdam ad lacum
Venerunt, miseri quo se praecipites darent.
Adventu quorum postquam rahaे territae
Virides in algas misere fugientes ruunt:
Heu, inquit unus, sunt & alii, quos timor
Vexat malorum. Ferte vitam ut caeteri.

F A B. III.

VULPIS ET JUPITER.

Naturam turpem nulla fortuna obtegit.
Humanam in speciem quum vertisset Jupiter
Vulpem, regali pellex ut sedet throno,
Scarabeum vidit prorepentem ex angulo;
Notamque ad praedam celeri profluit gradu.
Superi risere, magnus erubuit pater,
Repudiatam turpemque pellicem expulit;
His prosequutus: Vive quo digna es modo,
Quae nostris uti meritis digne non potes.

F A-

F A B. IV.

LEO ET MUS.

N E quis minores laedat fabula haec monet.
Leone in silva dormiente, rustici
Luxuriabant mures; unus ex iis
Super cubantem casu quodam transiit.
Expergefactus miserum Leo celeri impetu 5
Adripuit; ille veniam sibi dari iogat,
Crimen latet, peccatum inprudentiae.
Hoc Rex ulcisci glriosum non putans,
Ignovit & dimisit. Post paucos dies
Leo dum vagatur noctu, in foveam decidit. 10
Captum ut se agnovit laqueis, voce maxima
Rugire coepit; cuius immanem ad sonum
Mus subito accurrens; non est quod timeas, ait,
Beneficio magno gratiam reddam parem.
Mox omnes artus, artuum & ligamina 15
Lustrare coepit, cognitosque dentibus
Nervos rodendo laxat ingenia artuum.
Sic captum mus leonem silvis reddidit.

F A B. V.

HOMO ET ARBORES.

A Uxilia qui dat hostibus suis perit.
Secure facta ab arboribus homo postulat

Ma-

Feb. V.] Hanc Fabulam ex Phaedri Iambis in veteri Manuscr pro
interpolatam, sic numeris suis restituendam putat M. Gudius.

Manubrium ut darent de ligno, quod foret
Firmum. Jusserunt omnes oleastrum dari;
Acceptit ille; oblatum & manubrium
Aptans securi magna caedit robora,
Et eligebat arbores. Tunc sic Fraxino
Dixisse fertur Quercus: Merito ferreas
Patimur bipennes; quia dedimus manubria.

Aliter & melius ad vestigia veteris libri.
Pereunt suis auxilium dantes hostibus.

Facta bipenni ab Arboribus Homo petit,
Manubrium ut darent e ligno, quod foret
Firmum. Jusserunt omnes oleastrum dari;
Acceptit ille munus, & manubrium
Aptans securi magna caedit robora;
Dumque eligebat quae vellet, sic Fraxino
Dixisse fertur Quercus: Merito maleficas
Patimur bipennes, quibus adjumento sumus.

Aliter adhuc.

Pereunt suis auxilium qui dant hostibus.

Facta bipenni quidam ab Arboribus petit,
Darent manubrium e ligno, quod firmum foret.
Subito jusserunt omnes oleastrum dari:
Acceptit munus, factumque aptans manubrium
Coepit securi magna excidere robora.
Hic dum truncanda eligeret, Fraxino
Dixisse fertur Quercus: Merito caedimur.

F I N I S.

Index

Fab.
I. L
pete
III. G
IV. Ca
nem
V. Vac
G
VI. Ra
VII. D
Trag
VIII. I
IX. Pa
filia
X. Lu
Sim
XI. A
tes,
XII. C
XIII.
XIV.
XV. A
stor
XVI. C
pus,
XVII. C
pus,

Index Fabularum.

LIBER I.

Fab.	Pag.
I. <i>Upus, & Agnus,</i>	2
II. <i>Ranae Regem petentes,</i>	Ibid.
III. <i>Graculus superbus,</i>	3
IV. <i>Canis per fluvium car- nem ferens,</i>	4
V. <i>Vacca, & Capella, Ovis, & Leo,</i>	Ibid.
VI. <i>Ranae ad Solem,</i>	5
VII. <i>Vulpes ad Personam Tragicam,</i>	Ibid.
VIII. <i>Lupus & Gruis,</i>	Ibid.
IX. <i>Passer ad Loporem con- siliator,</i>	6
X. <i>Lupus & Vulpes, Judice Simio,</i>	Ibid.
XI. <i>Afinus & Leo venan- tes,</i>	7
XII. <i>Cervus ad fontem,</i>	8
XIII. <i>Vulpes & Corvus,</i>	Ib.
XIV. <i>Ex Sutore Melicus,</i>	9
XV. <i>Afinus ad Senem Pa- storem,</i>	10
XVI. <i>Ovis, Cervus, & Lu- pus,</i>	Ibid.
XVII. <i>Ovis, Canis, & Lu- pus,</i>	Ibid.

Fab.	Pag
XVIII. <i>Mulier Paturiens</i>	I
XIX. <i>Canis Parturiens,</i>	Ib.
XX. <i>Canis Famelici,</i>	12
XXI. <i>Leo Senex, Aper, Tau- rus, & Afinus,</i>	Ibid.
XXII. <i>Mustela, & Homo,</i>	13
XXIII. <i>Canis Fidelis,</i>	Ib.
XXIV. <i>Rana rupta,</i>	14
XXV. <i>Canis & Crocodi- lus,</i>	Ibid.
XXVI. <i>Vulpes & Ciconia,</i>	Ibid.
XXVII. <i>Canis, Thesaurus, & Vulturius,</i>	15
XXVIII. <i>Vulpes, & Aqui- la,</i>	Ibid.
XXIX. <i>Afinus irridens A- trum,</i>	16
XXX. <i>Ranae metuentes Taurorum praelia,</i>	Ibid.
XXXI. <i>Milvus & Colum- bae,</i>	17

LIBER II.

I. <i>Juvencus, Leo, & Prae- dator,</i>	19
II. <i>Repente calvus,</i>	Ibid.
	III.

Index Fabularum.

Fab.	Pag.
III. <i>Aesopus ad quendam de successu improborum</i> , 20	
IV. <i>Aquila, Feles, & Aper</i> , Ibid.	
V. <i>Tiberius Caesar ad Atriensem</i> , 21	
VI. <i>Aquila & Cornix</i> , 22	
VII. <i>Mali duo & Latrones</i> , 23	
VIII. <i>Cervus ad Boves</i> , 24	

LIBER III.

I. <i>Anus ad eptam amphoram</i> , 28	
II. <i>Panthera & Pastores</i> , 29	
III. <i>Aesopus & Rusticus</i> , Ib.	
IV. <i>Lanius de Simio</i> , 30	
V. <i>Aesopus & Petulans</i> , Ib.	
VI. <i>Musca & Mula</i> , 31	
VII. <i>Lupus ad Canem</i> , Ib.	
VIII. <i>Soror ad Fratrem</i> , 32	
IX. <i>Socrates de amicis</i> , 33	
X. <i>Poeta de Credere & non Credere</i> , Ibid.	
XI. <i>Eunichus ad improbum</i> , 36	
XII. <i>Pullus ad margaritam</i> , Ibid	
XIII. <i>Ares & Faci, Vespa judice</i> , 37	
XIV. <i>Aesopus ludens</i> , Ib	
XV. <i>Canis ad Agnum</i> , 38	
XVI. <i>Cicada & Noctua</i> , 39	
XVII. <i>Arbres in Deorum tutela</i> , 40	

Fab.	Pag.
XVIII. <i>Pavo ad Junonem de voce sua</i> , Ibid.	
XIX. <i>Aesopus respondet Garrulo</i> , 41	
XX. <i>Afinus & Galli</i> , Ib.	
LIBER IV.	
I. <i>De Mustela & Muribus</i> ,	43
II. <i>De Vulpē, & Uva</i> , 44	
III. <i>Equus & Aper</i> , Ibid.	
IV. <i>Aesopus interpres Testamenti</i> , 45	
V. <i>Pugna Murium & Mustelarum</i> , 47	
VI. <i>In fabularum Aesopiarum Censores</i> , 48	
VII. <i>Vipera & Lima</i> , 49	
VIII. <i>Vulpes, & Hircus</i> , Ib.	
IX. <i>Perae duae</i> , 50	
X. <i>Fur & Lucerni</i> , Ibid.	
XI. <i>Hercules de pluto</i> , 51	
XII. <i>De Leone Regnante</i> , 52	
XIII. <i>Imperfecta & obsoena</i> , 53	
XIV. <i>Obsoena</i> , Ibid.	
XV. <i>De Capreis Barbatis</i> , Ibid.	
XVI. <i>Gubernator & nautae</i> , Ibid.	
XVII. <i>Canam Legati ad Jovem</i> , 54	
XVIII. <i>Homo & Colubra. Misericordia nociva</i> , 55	
XIX. <i>Vulpes & Draco</i> , 56	
XX.	

Fab.	Pag.
XX. <i>Phae</i>	
XXI. <i>De</i>	
XXII. <i>Mo</i>	
XXIII. <i>I</i>	
ca,	
XXIV. <i>P</i>	
a Diis	
XXV. <i>E</i>	
Eutych	

LI	
l. <i>Demetr</i>	
nander	

Index Fabularum.

<i>Fab.</i>	<i>Pag.</i>	<i>Fab.</i>	<i>Pag.</i>
XX. <i>Phaedrus de Fabulus</i> ,		II. <i>Viatores & Latro</i> ,	65
	57	III. <i>Calvus & Musca</i> ,	67
XXI. <i>De Simonide</i> ,	Ib.	IV. <i>Homo & Asinus</i> ,	68
XXII. <i>Mons Parturiens</i> ,	59	V. <i>Scurrus & Rusticus</i> ,	Ib.
XXIII. <i>Formica & Mus- ca</i> ,	Ibid.	VI. <i>Poeta ad Particu- lo-</i>	70
XXIV. <i>Poeta de Simonide a Diis servato</i> ,	60	VII. <i>Duo Calvi de invento pedine</i> ,	71
XXV. <i>Epilogus. Poeta ad Eutychum</i> ,	62	VIII. <i>Princeps Tibicen</i> , Ib.	
LIBER V.		IX. <i>Occasio depieta</i> ,	73
I. <i>Demetrius Rex, & Me- nander Poeta</i> ,	65	X. <i>Taurus & Vitulus</i> , Ib.	
		XI. <i>Canis & venator</i> , Ib.	
		<i>Appendix Fabularum, &c.</i>	75

G

P U B

www.indiaabroad.com

17. *Leucanthemum vulgare* L. 17. *Leucanthemum vulgare* L.
18. *Leucanthemum vulgare* L. 18. *Leucanthemum vulgare* L.
19. *Leucanthemum vulgare* L. 19. *Leucanthemum vulgare* L.
20. *Leucanthemum vulgare* L. 20. *Leucanthemum vulgare* L.
21. *Leucanthemum vulgare* L. 21. *Leucanthemum vulgare* L.
22. *Leucanthemum vulgare* L. 22. *Leucanthemum vulgare* L.
23. *Leucanthemum vulgare* L. 23. *Leucanthemum vulgare* L.
24. *Leucanthemum vulgare* L. 24. *Leucanthemum vulgare* L.
25. *Leucanthemum vulgare* L. 25. *Leucanthemum vulgare* L.
26. *Leucanthemum vulgare* L. 26. *Leucanthemum vulgare* L.
27. *Leucanthemum vulgare* L. 27. *Leucanthemum vulgare* L.
28. *Leucanthemum vulgare* L. 28. *Leucanthemum vulgare* L.
29. *Leucanthemum vulgare* L. 29. *Leucanthemum vulgare* L.
30. *Leucanthemum vulgare* L. 30. *Leucanthemum vulgare* L.
31. *Leucanthemum vulgare* L. 31. *Leucanthemum vulgare* L.
32. *Leucanthemum vulgare* L. 32. *Leucanthemum vulgare* L.
33. *Leucanthemum vulgare* L. 33. *Leucanthemum vulgare* L.
34. *Leucanthemum vulgare* L. 34. *Leucanthemum vulgare* L.
35. *Leucanthemum vulgare* L. 35. *Leucanthemum vulgare* L.

200

PUBLII SYRI
QUAE
SUPERSUNT.

G 2 JO-

JOSEPHUS
SCALIGER

De Publio Syro.

*Nunquam hos versus de manibus de-
ponant, non pueri tantum, sed etiam
doctiores.*

TAN.

TAN. FABRI

P R A E F A T I O

IN PUBLIUM SYRUM.

QUAE me impulerit ratio ut Publium Syrum Phae-
tri fabellis adjungendum crediderim, si quis
erit qui quaerat, paucis dabo. Videlicet scrip-
tor est, si quisquam alius, ad formandos hominum mo-
res apprime faēsus; eo autem, ut opinor, studia om-
nia nostra, cogitationesque omnes conferre debemus, ut,
quotidie Major in nobis virtutis fiat accessio. Nam
— quid Musae sine moribus
Vanae proficiant?

Praeterea hoc habet Publii libellus vel maxime prae-
cipuum, quod ubicunque incipias, recte incipias; neque
te operae poeniteat tuae. Sunt enim illius sententiae
breves, succi plenae, solidae, & quae in omni se argu-
mento ultro offerant meditanti. Itaque adeo non abs-
re fortasse quis eas cum Hermis illis comparaverit,
quos olim Hipparchus (rem narrat Plato) praecepit
quibusdam inscriptos, quae uno versiculo continebantur,
per compita ubi Atheniensis & singulos vicos ideo
curavit erigi, ut cives & rusticos homines bac illac
praetereuntes ad sapientiae studium vocaret. His

addas licet, floruisse ea tempestate Romae Publum, qua non temere ullum scriptorem reperias, nisi perfectissimum, Lucretios, Catullos, Cicerones, Sallustios, &c. Tum vero, quod ego palmarium judico, D. Julio Caesaris, viro extra omnem ingenii aleam posito, admirationi fuisse. Itaque, Lector, num parva causa aut ratio est? Imo maxima; neque tu, sat scio, ubi legeris, consilium nostrum de edendo Publio spernes. At quoniam tua interesse videtur vel maxime, nosse quis fuerit, eam rem paucis absolvemus: idque trium veterum scriptorum ope. Genus, aetatem, ingenium dicet *Macrobius* *Saturnaliorum* lib.

II.

Publius, *inquit*, natione Syrus, cum puer ad patronum domini esset adductus, promeruit eum non minus salibus & ingenio, quam forma. Nam forte cum ille servum suum hydropticum jacentem in area vidisset, increpissetque quid in sole faceret; respondit *Aquam calefacit*. Joculari deinde super coena orra quaestione, *Quodnam* esset molestum otium; aliud alio opinante, ille, *Podagrici pedes*, dixit. Ob haec & alia manumissus & majore cura eruditus, cum Mimos componeret, ingentique assensu in Italiae oppidis agere coepisset, productus Romae per Caesaris ludos, omnes, qui tunc scripta & operas suas ad scenam locaverant, provocavit, ut singuli secum posita invicem materia pro tempore contenderent; nec ullo recusante superavit omnes, in queis & Laberium. Unde Caesar (*intellige D. Julianus*) hoc modo pronunciavit:

Favente tibi me vicius es, Laberi, a Syro.

Itaque Publio palmam, & Laberio annulum aureum cum quingentis sestertiis dedit. Tunc Publius ad Laberium recedentem ait:

Quicum

Quicum contendisti scriptor, hunc spectator subleva.
Haec *Macrobius*. Quae autem sequuntur ex *Agellio* sunt.

Publius Mimos scriptitavit; dignasque habitus est, qui suppar Laberio judicaretur. Caium autem Caesaremita Laberii maledicentia & arrogantia offendebat, ut acceptiores & probatores sibi esse Pubpii quam Laberii Mimos praedicaret. Hujus Pubpii sententiae feruntur pleraque lepidae, & ad communem usum accommodatissimae. Haec ille. Quanto autem in pretio sint habendaе hae sententiae, quis melius *Seneca* dixerit? Sic igitur in Ep. viii. Quam multa poetae dicunt, quae a philosophis aut dicta sunt, aut dicenda? Non attingam tragicos aut rogatas nostras; (habent enim hae quoque aliquid severitatis, & sunt inter tragedias & comedias mediae,) quantum disertissimorum versuum inter Minos jacet? Quam multa Pubpii non exalceatis, sed cothurnatis dicenda sunt? Exalceatos autem in hoc *Senecae* loco intellige actores Mimorum; qui nudis pedibus prodibant, ut cothurnati Tragoedi, & in soccis Comoedi. Item in libello de tranquilitate sic ait: Publius tragicis comicisque vehementior ingenii, quoties mimicas ineptias, & verba ad summam caveam spectantia reliquit, inter multa alia cothurno, non tantum sifario, fortiora, & haec ait:

Cuirvis potest accidere quod cuiquam potest?

Hoc si quis in medullas demiserit, &c. Per verba ad summum caveam spectantia intellige quae a Mimographis dicebantur ad oblectandam plebeculam; ea enim in summa cavea spectabat. Per ineptias mimicas intellige descriptiones & narrationes libiores, paulo mordaciores, lasciviores; tales enim fuisse Mimos constat. His Mimos hodie non habemus, sed excerptas tantum ex iis sententias, quas ad emendandos corrupti populi mores interserere solebant Mimographi.

graphi. Quod autem auctor est Seneca P. Syrum multa dixisse fortiora cothurno, non tantum sifario, per cothurnum Tragicos intellige, per sifarium Mimos, idque ex veteribus glossis in Juvenalem. His trium veterum scriptorum testimoniis addas licet Julii Caesaris Scaligeri locum ex lib. I. de Poetica, ubi de Mimis agit: Translata in Italianam argumenta (Minorum scilicet) adeo salibus ac dicitate aucta sunt, ut unus Publius universam Graeciam ea laude spoliarit. Et haec quidem de Publio, neque enim memini me de illo plura legere.

PUB.

1. Die neue Rechtsordnung ist eine
rechtsstaatliche und zivilrechtliche Ordnung, die
die Rechte und Pflichten der Beteiligten
abgrenzt und die Rechte des Staates schützt.

PUBLII SYRI

SELECTAE SENTENTIAE

EX MIMIS.

A Morte semper homines tantundem absimus.
 Ab alio expectes, alteri quod feceris.
 Ab amante lacrymis redimas iracundiam.
 Absentem laedit, cum ebrio qui litigat.
 Ad calamitatem quilibet rumor valet.
 Ad poenitendum properat, cito qui judicat.
 Ad tristem partem strenua est suspicio. *
 Adulter est uxoris amator acrior.
 Aes debitorem leve, grave inimicum facit.
 Aetas cinoedum celat, aetas indicat.
 Alien a nobis, nostra plus aliis placent.
 Alienum aes homini ingenuo acerba est servitus.
 Alienum est omne, quicquid oprando evenit.
 Alterius damnum gaudium haud facias tuum.
 Amans iratus multa mentitur sibi.
 Amans quid cupiat, scit: quid sapiat non videt.
 Amans quod suspicatur, vigilans somniet.
 Amare juveni fructus est, crimen seni.
 Amare & sapere vix Deo conceditur.
 Ames parentem, si aequus est; si aliter feras.
 Amicitia semper prodest, amor & nocet.

Ami-

Beneficium qui dare nescit, inuste petit.
 Beneficium dignis ubi das, omnes obligas.
 Beneficium accipere libertatem vendere est. 60
 Benignus etiam dandi causam cogitat.
 Bis est gratum, quod opus est ultiro si offeras.
 Bis emori est alterius arbitrio mori.
 Bis peccas, cum peccanti obsequium accommodas.
 Bis vincit, qui se vincit in victoria. 65
 Bis interimitur, qui suis armis perit.
 Blanditia, non imperio fit dulcis Venus.
 Bona nemini hora est, ut non alicui sit mala.
 Bona mors est homini, vitae quae extinguit mala.
 Bona opinio hominum tutior pecunia est. 70
 Bona fama in tenebris proprium splendorem obtinet.
 Bona comparat praesidia misericordia. [net.
 Bona turpitudo est, quae periculum vindicat.
 Bonarum rerum consuetudo pessima est.
 Bonis nocet, quisquis perecerit malis. 75
 Bonitatis verba imitari major malitia.
 Bono iustitiae proxima est severitas.
 Bonorum crimen est officiosus miser.
 Bonum quidem supprimitur, nunquam extinguitur.
 Bonum est fugienda aspicere in alieno malo. 80
 Bonum ad virum cito moritur iracundia,
 Bonus animus laesus gravius multo irascitur.
 Bonus animus nunquam erranti obsequium accom-
 modat.
 Brevis mens ipsa est memoria iracundiae,
 Caret periculo, etiam qui tutus caver. 85
 Casta ad virum matrona parendo imperat.
 Casus quem saepe transit, aliquando invenit.
 Cavendi nulla est dimitienda occasio.
 Cilicis venit periculum, cum contemnitur.
 Cito ignominia fit superbi gloria. 90
 Cito improborum laeta ad perniciem cadunt.
 Civilis belli oblivio defensio est.

Comes

Comes facundus in via pro vehiculo est.
 Coniunctio animi maxima est cognatio.
 Considera quid dicas, non quid cogites. 95
 Consilio melius vincas, quam iracundia.
 Consueta vitia ferimus, non reprehendimus.
 Contemni gravius stultitiae est, quam percuti.
 Crimen relinquit vitae, qui mortem appetit.
 Crudelem medicum intemperans aeger facit. 100
 Crudelis in re adversa est objurgatio.
 Cui plus licet quam par est, plus vult quam licet.
 Cui omnes benedicunt, populi possidet bona.
 Cui semper dederis, ubi negas, rapere imperas.
 Cuivis dolori remedium est patientia. 105
 Cuivis accidere potest, quod cuiquam potest.
 Cujus mortem expertunt cives, vitam oderunt.
 Cum inimico nemo in gratiam tuto redit.
 Damhare est objurgare, quum auxilio est opus.
 Damnum appellandum est cum mala fama lucrum. 110
 Damnum nisi ex abundantia raro venit.
 De inimico ne lequare male, sed cogites.
 Deliberare utilia mora est tutissima.
 Deliberandum est diu, quod statuendum est semel.
 Demens est, quisquis praefat errori fidem. 115
 Despicere oportet, quod possis deperdere.
 Desunt inopiae multa, avaritiae omnia.
 Didicere flere feminae in mendacium.
 Dies quod donat, timeas: cito raptum venit.
 Difficilem oportet aurem habere ad crimina. 120
 Dimissum quod nescitur, non amittitur.
 Discipulus est prioris posterior dies.
 Discordia fit carior concordia.
 Diu apparandum bellum est, ut vincas celer.
 Dolor decrescit, ubi, quo crescat, non habet. 125
 Ducis in consilio posita est virtus militum.
 Dum vita grata est, mortis conditio optima est.
 Effugere cupiditatem regnum est vincere.

Eget

Eget mi
 Eheu q
 Eodem
 Eripere
 Est cup
 Est soc
 Est tur
 Est vit
 Et cala
 Et dee
 Et mis
 Etiam
 Ex ho
 Ex vit
 Excel
 Exerit
 Exigu
 Exiliu
 Fac
 Facili
 Facit
 Factur
 Falsum
 Fateti
 Felici
 Felix
 Per d
 Feras

Eget minus mortalis, quo minus cupid. 95
Eheu quam miserum est fieri metuendo senem. 130
Eodem animo beneficium debetur, quo datur.
Eripere telum, non dare, irato decet.
Est cupiditati & ipsa tarda celeritas.
Est socia mortis homini vita ingloria.
Est turba semper argumentum pestissimi. 135
Est vita misero longa, felici brevis.
Et calamitas virtutis est occasio.
Et deest, & superat miseris cogitatio.
Et miseriaram portus est patientia.
Etiam celeritas in desiderio mora est. 140
Etiam capillus unus habet umbram suam.
Etiam hosti est aequus, qui habet in consilio fidem.
Etiam innocentes cogit mentiri dolor.
Etiam in peccato recte praestatur fides.
Etiam oblivisci, quod scis, interdum expedit. 145
Etiam, qui faciunt, odio habent injuriam.
Etiam sanato vulnere cicatrix manet.
Etiam tyrannus vix precario imperat.
Ex hominum quaestu facta fortuna est Dea.
Ex vito alterius sapiens emendat suum. 150
Excelsis multo facilis casus nocet.
Exeritur opere nequitia, non incipit.
Exigua pars est vitae, quam nos vivimus.
Exilium patitur, patriae qui se denegat.
Facilitas animi ad partem stultitiae rapit. 155
Facilius crescit, quam incohatur, dignitas.
Facit gratum Fortuna, quam nemo videt.
Factum tacendo crimen facias acrius.
Falsum maledictum malevolum mendacium est.
Fatetur facinus is, qui judicium fugit. 160
Felicitas nutrix est iracundiae.
Felix improbitas optimorum est calamitas.
Per difficultia, ut & facilia perferas.
Feras, non culpes, quod vitari non potest.
Feras

Feras quod laedit, ut & id, quod prodest, feras. 163
 Fista cito ad naturam reciderint suam.
 Fidem nemo unquam perdit, nisi qui non habet.
 Fidem qui perdit, quo servet se in reliquum?
 Fidem qui perdit, perdere ultra nil potest.
 Fides, ut anima, unde abiit, eo nunquam redit. 170
 Formosa facies muta commendatio est.
 Fortuna jus in hominis mores non habet.
 Fortuna magna magna domino est servitus.
 Fortuna nulli plus, quam consilium valet.
 Fortuna nimium quem fovet, stultum facit. 175
 Fortuna obesse nulli contenta est semel.
 Fortuna quum blanditur, capitatum venit.
 Fortuna quo se, eodem & inclinat favor.
 Fortuna vitrea est; tum quum splendet, strangitur.
 Fortuna usu dat multa, mancipio nihil. 180
 Fortuna unde aliquid fregit, quassum est.
 Fortunam citius vel rapias, quam retineas.
 Fraus est accipere, quod non possis reddere.
 Frequens vindicta paucorum odium reprimit.
 Frugalitas inserca est rumoris boni. 185
 Frustra rogatur, qui misereri non potest.
 Furor fit laesa saepius patientia.
 Futura pugnant, ne se superari finant.
 Geminat peccatum, quem delicti non putet. 189
 Grave crimen, etiam leviter cum dictum est, nocet.
 Grave est malum onus, quod sub aspectu later.
 Grave judicium est, quod praejudicium non habet.
 Grave praejudicium est, quod judicium non habet.
 Gravis animi poena, quem post facti poenitet.
 Gravis animus dubiam non habet sententiam. 195
 Gravior est inimicus, qui latet in pectore.
 Graviora quaedam sunt remedia periculis.
 Gravissima est probi hominis iracundia.
 Gravissimum est imperium consuetudinis.
 Gravius nocet, quocunque in expertum accidit. 200
 Habet suum venenum blanda oratio. Ha-

Habent locum maledicti crebrae nuptriae.
 Haeredem terre utilius est, quam quaerere,
 Haeredis fletus sub persona risus est.
 Heu quam difficilis gloriae custodia est ? 205
 Heu quam timendus, qui mori tutum putat !
 Hominem experiri multa paupertas jubet.
 Homo extra corpus est suum, quum irascitur.
 Homo, ne sit sine dolore, Fortunam invenit.
 Homo totiens moritur, quotiens amittit suos. 210
 Homo semper in ore aliud fert, aliud cogitat.
 Homo vitae commodatus, non donatus est.
 Honesta lex est temporis necessitas.
 Honeste servit, qui succumbit tempori.
 Honestus rumor alterum est patrimonium. 215
 Ignoscere hominum est, ubi pudet, cui ignoscitur.
 Ignoscito saepe alteri, nunquam tibi.
 Illo nocens se damnat, quo peccat, die.
 Impune in eum peccas, qui peccat rario.
 In amore semper mendax iracundia est. 220
 In calamitoso risus etiam injuria est.
 In judicando criminosa est celeritas.
 In nullum avarus bonus est, in se pessimus.
 In rebus dubiis plurimi est audacia.
 In vita miseri nulla contumelia est. 225
 Inferior nescit, quicquid peccat superior.
 Ingenuitas non recipit contumeliam.
 Ingenuitatem laedis, cum indignum rogas.
 Ingfatus unus omnibus miseris nocet.
 Inimicum quanvis humilem docti est metuere. 330
 Inimicum ulcisci vitam accipere est alteram.
 Injuriarum remedium est oblivio.
 Inopi beneficium bis dat, qui dat celer.
 Inopiae desunt pauca, avaritiae omnia.
 Insanus omnis furere credit caeteros. 235
 Instructa inopia est in divitiae cupiditas.
 Intellige ecquae sint, ut & bene agas, bona.

In-

Invidia loquitur id, quod obest, non quod subest.
 Invidia tacite, sed inimice irascitur.
 Invidiam ferre aut fortis, aut felix potest. 240
 Invitat culpam, qui peccatum praeterit.
 Invitum cum retineas exire incitas.
 Iratum breviter vites, inimicum diu.
 Iratus etiam facinus consilium putat.
 Is minimo eget mortalis, qui minimum cupit. 245
 Ita agas, ne quis tuopse te merito oderit.
 Ita crede amico, ne sit inimico locus.
 Jucundum nihil est, nisi quod reficit varietas.
 Judex damnatur, cum nocens absolvitur.
 Laeso doloris remedium inimici est dolor. 250
 Lascivia & laus nunquam habent concordiam.
 Laus nova nisi oritur, etiam vetus amittitur.
 Legem nocens veretur, Fortunam innocens.
 Levis est Fortuna: cito reposcit, quod dedit.
 Lex universa est, quae jubet nasci & mori. 255
 Libido cunctos etiam sub vultu domat.
 Libido indicium est ejus, quod levitas sapit.
 Lingua est maliloquax mentis indicium malae.
 Loco ignominiae est apud indignum dignitas.
 Lucrum sine damno alterius fieri non potest. 260
 Luxuriae desint multa, avaritiae omnia.
 Magis haeres fidus nascitur, quam scribitur.
 Magnanimo injuriae remedium oblivio est.
 Mala causa est, quae requirit misericordiam.
 Mala est medicina, ubi aliquid naturae perit. 265
 Mala est voluptas alienis adsuescere.
 Malae naturae nunquam doctore indigent.
 Male geritur, quicquid geritur fortunae fide.
 Male imperando summum imperium amittitur.
 Male secum agit aeger, medicum qui haeredem facit.
 Male vivet, quisquis nesciet mori bene. 271
 Male vivunt, qui se semper victuros putant.
 Maledictum interpretando facies acrius.

Male

Male
 Malig
 Male
 Malo
 Malu
 Malu
 Malu
 Malu
 Malu
 Malus
 Metu
 Minu
 Minus
 Miser
 Miser
 Miser
 Mora
 Mori
 Mori
 Morte
 Mulie
 Mulie
 Multi
 Mutat
 Nec
 Neces
 Negati
 Negati
 Nil ag
 Nil er
 Nil pe
 Nil po
 Nil pr
 Nil tu
 Nimiu
 Non c
 Non et

Malefacere qui vult, nusquam non causam invenit.
Malignos fieri maxime ingrati docent. 275
Malevolus semper sua natura vescitur.
Malo consilio feminae vincunt viros.
Malum consilium consulti pessimum est.
Malum est consilium, quod mutari non potest.
Malus bonum ubi se simulat; tunc est pessimus.
Malus est vocandus, qui sua causa est bonus. 281
Metus quem venit, rarum habet somnus locum.
Minus decipitur, cui negatur celeriter.
Minus est, quam servus, dominus, qui servos timet.
Miser dici bonus vir esse non potest. 285
Miserrima est fortuna, quae inimico caret.
Miserum est tacere cogi, quod cupias loqui.
Mora omnis odio est, sed facit sapientiam.
Mori est felicis, antequam mortem invoces.
Mori necesse est, sed non quotiens volueris. 290
Mortem timere crudelius est, quam mori.
Mulier, quae nubit multis, multis non placet.
Mulier quae sola cogitat, male cogitat.
Multis minatur, qui facit uni injuriam.
Mutat se bonitas irritata injuria. 295
Necessie est, multos timeat, quem multi timet.
Necessitatis est remedium parcitas.
Negandi caussa avaro nunquam deficit.
Negat sibi ipse, qui, quod difficile est, petit.
Negata est magnis sceleribus semper fides. 300
Nil agere semper infelici est optimum.
Nil eripit Fortuna, nisi quod & dedit.
Nil peccent oculi, si animus oculis imperet.
Nil posse quemquam mortuum hoc est vivere.
Nil proprium ducas, quod mutarier potest. 305
Nil turpius, quam vivere insipiens senex.
Nimium altercando veritas amittitur.
Non cito ruina perit is, qui rimam timet.
Non est beatus, esse se qui non putat.

Non est bonitas esse meliorem pessimo. 310
 Non est pusillum, si quid maximo est minus.
 Non est tuum, Fortuna quod fecit tuum.
 Nulli imponas, quod ipse non possis pati.
 Nullum sine auctoramento est magnum malum.
 Nullus tantus quaestus, quam, quod habes, parcere,
 Nunquam periculum sine pericolo vincitur. 316
 Nunquam satis est, quod improbae spei datur.
 Nunquam secura est prava conscientia.

Parere scire par imperio gloria est.
 Pars beneficii est, quod petitur, si cito neges. 320
 Perpetuo vincit, qui utitur clementia.
 Pupillus est avarus aetatis brevis.
 Puras Deus, non plenas, aspicit manus.

Quam poenitenda incurunt vivendo diu!
 Quam saepe veniam, qui negaverat, petis! 325
 Quid quisque possit, nisi tentato nesciit.
 Quod facere turpe est, dicere ne honestum puta.
 Quod nescias, damnare summa est temeritas.
 Quod vult, habet, qui velle, quod sat est, potest.
 Quotidie damnatur, qui semper timet. 330
 Quotidie est deterior posterior dies.
 Quam vitia profund, peccat, qui recte facit.

Repente dives, nemo factus est bonus.
 Res inquieta est in seipsum felicitas.
 Respiciere nil consuevit iracundia. 335
 Revertere unde veneris nihil grave est.

Saepe oculi, & aures vulgi sunt testes mali.
 Secrete amicos admone, lauda palam.
 Semper sedundat ibi in auctores timor.
 Spes praemii laboris est solatium. 340
 Stultum est temere, quod vitare non potes.
 Stultum imperare reliquis, qui nescit sibi.
 Suspecta semper ornamenta carentibus.

Tam deest avaro quod habet, quam quod non habet.
 Timidus vocat se equum, parcum sordidus. 345

Tur-

Tur
Ve
Vete
VitruA
Cont
Est h
ExulFemi
FrustFulme
Habet

Heu d

Heu q

Homo

Impro

In ma
Ipsae a
Iracund
Irritare
Ita hab
Magni
Miseri
Mortue

Turpis inopia est, quae nascitur de gloria.

Velox consilium sequitur poenitentia.

Veterem ferendo injuriam invitas novam.

Vitium fuit, nunc mos est, adfentatio.

349

T R O C H A T I C I.

Aleator quanto in arte est melior, tanto est ne-
quior.

Contumeliam non fortis poterit, nec ingenuus pati.

Est honesta turpitudo pro bona causa mari.

Exul is, cui nusquam domus est, sine sepulchro est
mortuus.

Feminarum curam gerere, desperare est otium. 354

Frustra quum ad senectam ventum est, repetas ado-
lescentiam.

Fulmen est, ubi cum potestate habitat iracundia.
Habet in adversis auxilia, qui in secundis com-
modat.

Heu dolor quam Miser est, qui in tormentis vocem
non habet!

Heu quam miserum est, ab eo laedi, de quo non
possis queri!

Homo, qui in homine calamitoso est misericors,
meminit sui. 360

Improbè Neptunum accusat, qui iterum naufra-
gium facit.

In malis sperare bene, nisi innocens, nemo solet.
Ipsae amicos res opimae pariunt, adverfae probant.

Iracundiam qui vincit, hostem superat maximū. 364

Irritare est calamitatem, cum te felicem vocas.

Ita habetas amicum, posse ut fieri inimicum putas.

Magno cum periculo custoditur, quod multis placet.
Miseriam nescire propriam, est sine periculo vivere.

Mortuo qui mittit munus, nil dat illi, adimit si-
bi.

369

Nescias, quid optes, aut quid fugias: ita ludit dies.
Nulla tam bona est fortuna, de qua non possis
queri.

Nusquam melius morimur homines, quam ubi li-
benter viximus.

Omne dixeris maledictum, quum ingratum homi-
nem dixeris.

Quid resert quantum habeas? multo illud plus est,
quod non habes.

Ridiculum est odio nocentis perdere innocentiam.
Saepe, dissimulare, quam vel ulcisci, satius fuit. 376

P U B L I I S T R I

Versus aliquot adversus Luxuriam.

Ex Patronii Satyrico: Donec Trimalchio, Rogo in-
quit, Magister, quid putas inter Ciceronem & Pub-
lium interesse? Ego alterum pato disertiorum fu-
isse, alterum honestiorem. Quid enim his melius
dici potest?

Luxuriae rictu Martis marcent moenia.

Tuo palato clausus pavo pascitur,

Plumato amictus aureo Babylonico:

Gallina tibi Numidica, tibi Gallus spado;

Ciconia etiam grata, peregrina, hospita,
Pietati cultrix, gracilipes, crotalifistria.

Avis exul hyemis, titulus tepidi temporis,
Nequitiae nidum in cacabo fecit meo.

Qui margarita cara tribacca Indic?

An ut matrona onerata phaleris pelagiis

Tollat pedes indomita in strato extraneo.

Smaragdum ad quam rem, viridem, pretiosum vi-

Quo Carchedonios optas ignes lapideos, [trum
Nisi ut scintillent? probitas est carbunculus.

Aequum

*Aequum est induere nuptam ventum textilem?
Palam prostare nudam in nebula linea?*

Publii Syri Mimorum Finis.

Notulae in Publii Syri Sententias.

V. 1. **T**Antudem absimus] Eodem intervallo distamus.
3. Ab amante] Ejus, qui te amat, iram facile lacrymis diluas.
4. Absentem] Nam elius non est apud se.
5. Ad calamitatem] Augendam. Quilibet] Sive verus, sive falso.
7. Tristem] Pejorem. Sirenia] Profensa. Suspicio] Antepensum longa ut & apud Martialem.
Oblinitur, minime sita est suspicio rimae.
9. Inimicum] Tibi, cum reposcis.
13. Alienum] Non proprium & permanens; ita ἀλλότριον. S. LUC. XVI. 12.
21. Amor] Lascivus nempe, & immoderatus.
23. Si feras] Non corrigas.
26. Quo nihil habes] Legendum quo minus habes, id oppositorum ratio [magis & minus] facile persuaderis, Tan. Faber.
27. Pote] Pro potest. Exorqueri] Vi & minis expelli.
31. Angusta] Pauperum. Nam ibi venenum non timetur.
33. Dilecti] Quia dolens nil recte judicas.
38. Remissio] Nemia & diuina.
40. Idem] In neutro genere, hoc est avarus.
44. Avarus damno] Qui damno impensis dolet, avaritiam, nisi sapientiam prodit. Quam sapiens] Videtur hic subesse ulcus.
50. Humilia] Legi intima, Fab.
51. Bene] Utiliter sibi.
73. Vindicat] Evitat, aut intentatum ulciscitur, al. indicat.

74. Bonarum.] Per bonas res voluptates, oblectamenta, intelligit.
Fab.

78. Bonor.] Bonis criminis veritatem si officios. sit miser.

81. Bonum ad J. Pro apud, ut v. 86. & alibi.

90. Cito ign.] Ordo est Gloria superbi cito sit ign.

95. Non quid cogites] Nam cogitare licet, quae loqui non licet.

99. Crimen] Criminacionem. Vitae] Tertio Casu.

106 Cuivis acc.] Metrum laborat, lego itaque potest acc. cuivis.
Fab. Verum si legas quod per Diacroniam salva res erit.

119. Raptum venit] Idem dies.

121. Dimissum quod] Lege amissum. Faber.

131. Eodem animo] Benigna aut maligna.

133. Cupidit.] Cupidus ipsam calitatem tardam posset. Vid.
140.

136. Superat.] Supereft, abundat, deest cogitatio miseris ad amolendam, superat ad exaggerandam miseriam suam.

152. Non incipit] Inerat enim animo ante.

157. Facit grat.] Rem gratam homini Fortuna, quae inobservata abrepit.

166. Ficta cito] Hic versus ad lit. C. rejiciendus, legendus enim ob metri uitium cito ad natum ficta recid. &c. Fab.

168. Favor] Hominum sc.

180. Uta dat] Multa ad tempus ueranda, nihil in perpetuum posse dendum.

181. Quassum est] Et in easum primum illud, unde fort. al. frigit.

185. Inserta] Substantive, intextum vesti ornamentum &c.

188. Pugnant] Nolunt se in nostram potestatem dare.

190, 191. grave] Alterutrum ex his versibus tollas licet; ipse quidem priorem expungerem. Fab.

202. Habent maledicti] Pro probro obiciuntur. Suspicionem enim conjugum vel necatorum, vel male habitorum ministrant.

203. Haeredem ferre] Qui natus est haeres.

204. Suh persona] In speciem luget, revera gaudet.

209. Homo, ne sit, &c.] Nam qui divina providentia omnia credit agi; placide se submittrit: Qui Fortuna irascitur, queritur, dolet, si quid adversi accidet.

219. Impune] Qui cavit ne peccet ipse, si humanae fragilitatis conscius, peccatis miseretur.

224. Plurimi] Hactenus legebatur plurimum.

226. Nescire] Nescire prae se fert, dissimulat, nec audet praeserre.

227. Ingenuitas] Ingenius animus. Non recipit] An negligit?
an ulciscitur?

228. Ingenuitatem] Tuam, vel totam ingenuorum familiam.

233. I.
237. I.
246. I.
re la
252. Lau
256. I.
v.
265. I.
276. I.
tur
&c
278. I.
284. I.
292. dia
293. I.
322. defi
333. I.
339. I.
343. I.
352. I.

233. Dat celer] *Omnes edit. occupavit celeriter.*
 237. Ecquae sint] *Lege Intellige quae mala sunt, &c. Fab.*
 246. Ne sit inimico locus] *Ne sit ei, si fiat aliquando inimicus, te laedendi potestas.*
 252. Laus nova, &c.] *Erasmus sub alia forma aequa bene.*
Laus ubi nova oritur, etiam vetus admittitur.
 256. Sub vultu] *Etiam eos qui vultu sunt severo & Philosophico, ita v. 191. sub aspectu bono sc.*
 265. Aliquid naturae] *Ut si membrum recidatur.*
 276. Sua natura vescitur] *Suum sibi cor edit, suos artus depascitur.*
Videtur Erasmus non cepisse. Fruitur (inquit) sua malitia & vel gratis malis est.
 278. Consultori] *Ei, qui dat consilium: alias is est, qui perit.*
 284. Minus est] *Al. minor, infra servos est Dominus.*
 292. Multis non placet] *Nam si placuisset, non toties fuisset repudiata.*
 293. Mulier quae] *Quae sc. πρύμνη mulier cum sola est, &c.*
 322. Aetatis brevis] *Sperat enios non diu fore, cum Pupillus esse definit.*
 333. Repente] *Nemo probus factus est rep. dives.*
 339. In autores] *Timoris.*
 343. Suspecta] *Quam quod venit, nimis ornatur, suspicione movere.*
 352. Honesti turpitudo] *An honourable disgrace.*

FINIS.

Advertisement.

THE Natural Method of Teaching.
The First Book. Being the Acci-
dence in Questions and Answers, Ex-
plained, Amended, Abridged, and Fitted
to the Capacity and Use of the lowest
Form: Leading the Learner from Let-
ters to Syllables, Syllables to Words,
Words to Sentences. 1. Single. 2. Com-
pounded. Where is added an account of
the Transposition, and most usual Ellip-
ses of Words in a Sentence, by perpe-
tual, plain, easie and necessary 1. *Exem-
ples* to be imitated: 2. *Rules* to direct the
imitation: 3. *Exercises* Latin and Eng-
lish to ascertain the imitation by the
Direction of the Rules. Into which is in-
serted, 1. A *Vocabulary* of English and
Latin Words under each part of Speech,
reduced into tolerable order. 2. *Senten-
tiae Pueriles*, English and Latin, consisting
of the same Words put into plain Sen-
tences under every Syntactick Rule.
Fifth Edition, yet more fitted for the
use of the lowest Form: By *Samuel Hoad-
ly*, M. A. Master of the Free-School in
Norwich. Printed for *B. Aylmer*, at the
Three Pigeons in *Cornhil*.